

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผลการศึกษา ข้อค้นพบ และข้อเสนอแนะ

การศึกษาทัศนคติต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนวัยทำงานในภาคเหนือ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของประชาชนวัยทำงานที่มีต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ตามแนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ ประกอบด้วยความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และพฤติกรรม อีกทั้งศึกษาตามแนวคิดและขอบเขตการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ซึ่งประกอบไปด้วยการวางแผนการบริโภคและอุปโภค (การวางแผนจัดการด้านการเงิน) การวางแผนด้านการประกันภัย การวางแผนการลงทุน การวางแผนเพื่อวัยเกษียณ และการวางแผนมรดก รวมถึงการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ผู้ศึกษาได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยเก็บแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 800 ราย ทำการเลือกตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) แบ่งสัดส่วนตามจังหวัดในภาคเหนือ 17 จังหวัด และนำแบบสอบถามทั้งหมดมาวิเคราะห์ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน เพื่อหาความแตกต่างของทัศนคติตามลักษณะประชากร ได้แก่ การแจกแจงแบบทึบ และการวิเคราะห์ความแปรปรวนซึ่งสามารถสรุปผลการศึกษา อภิปรายผลการศึกษา ข้อค้นพบ และข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

สรุปผลการศึกษา

การศึกษาทัศนคติต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนวัยทำงานในภาคเหนือ สามารถสรุปผลการศึกษาได้ 6 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 57.9 อายุระหว่าง 41-50 ปี ร้อยละ 31.1 สถานภาพสมรส ร้อยละ 54.4 การศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่าปริญญาตรี ร้อยละ 57.87 ประกอบอาชีพ รับราชการหรือพนักงานราชการ และพนักงานเอกชน ร้อยละ 27.4 เท่ากัน และรายได้หลักเฉลี่ยต่อเดือน มากกว่า 30,000 บาท ร้อยละ 32.5

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยมีประสบการณ์การเรียนหรือเข้าร่วมการอบรมสัมมนาในหัวข้อเกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ร้อยละ 80.1

ส่วนที่ 2 ทศนคติทัศนคติต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนวัยทำงานในภาคเหนือ

2.1 ความรู้ความเข้าใจต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนวัยทำงานในภาคเหนือ

ตารางที่ 40 สรุปลำดับคำถามการวางแผนการเงินส่วนบุคคลที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจถูกต้องมากที่สุด และน้อยที่สุด

คำถามที่ตอบถูกต้องมากที่สุด			คำถามที่ตอบถูกต้องน้อยที่สุด		
ลำดับที่	ข้อความ	ร้อยละ	ลำดับที่	ข้อความ	ร้อยละ
1	กิจกรรมทางการเงิน ประกอบด้วย รู้จักหาเงิน รู้จักออมเงิน รู้จักใช้เงิน รู้จักการลงทุน และการบริหารด้านหนี้สิน (ถูก)	92.8	1	การลงทุนในกองทุนรวม หุ้นระยะยาว (LTF) สามารถนำมาลดหย่อนภาษีได้จริงไม่เกิน 15% ของเงินรายได้ สูงสุดไม่เกิน 300,000 บาท (ผิด)	24.8
2	การวางแผนการเงินส่วนบุคคล ครอบคลุมถึงการจัดการการเงินด้านต่างๆ ดังนี้ การวางแผนการบริโภคและอุปโภค การวางแผนประกันภัย การวางแผนภาษี การวางแผนการลงทุน การวางแผนเพื่อวัยเกษียณ และการวางแผนมรดก (ถูก)	87.8	2	คุณควรมีเงินสำรองเพื่อฉุกเฉิน ประมาณ 3 - 6 เท่าของรายได้ปัจจุบัน (ผิด)	32.9
3	งบการเงินส่วนบุคคลเป็นเครื่องมือที่ใช้สำหรับจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล (ถูก)	78.4	3	ค่าใช้จ่ายหลังเกษียณอายุของเราจะประมาณ 70% ของรายจ่ายก่อนการเกษียณ (ถูก)	34.6

จากตารางที่ 40 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจถูกต้องมากที่สุดต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล คือ เรื่องกิจกรรมทางการเงินประกอบด้วย รู้จักหาเงิน รู้จักออมเงิน รู้จักใช้เงิน รู้จักการลงทุน และการบริหารด้านหนี้สิน (ถูก) ร้อยละ 92.8 รองลงมา คือ เรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ครอบคลุมถึงการจัดการการเงินด้านต่างๆ ดังนี้ การวางแผนการบริโภคและอุปโภค การวางแผนประกันภัย การวางแผนภาษี การวางแผนการลงทุน การวางแผนเพื่อวัยเกษียณ และการวางแผนมรดก (ถูก) ร้อยละ 87.8 และเรื่องงบการเงินส่วนบุคคลเป็นเครื่องมือที่ใช้สำหรับจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล (ถูก) ร้อยละ 78.4

เรื่องที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจถูกต้องน้อยที่สุดต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล คือ การลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) สามารถนำมรดกหย่อนภาษีได้จริงไม่เกิน 15% ของเงินรายได้ สูงสุดไม่เกิน 300,000 บาท (ผิด) ร้อยละ 24.8 รองลงมา คือ เรื่องบุคคลควรมีเงินสำรองเพื่อฉุกเฉิน ประมาณ 3-6 เท่า ของรายได้ปัจจุบัน (ผิด) ร้อยละ 32.9 และค่าใช้จ่ายหลังเกษียณอายุของคนเราจะประมาณ 70% ของรายจ่ายก่อนการเกษียณ (ถูก) ร้อยละ 34.6

2.2 ความรู้สึกและความคิดเห็นต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

ตารางที่ 41 สรุปความรู้สึก ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

รายละเอียด	ค่าเฉลี่ย	ระดับความเห็น	ลำดับความเห็น 1*	ลำดับความเห็น 2**
การจัดการด้านการเงิน	3.75	เห็นด้วย	2	
1. ฉันใช้จ่ายเงินอย่างระมัดระวัง	4.03	เห็นด้วย		1
2. ฉันมีการจัดสรรงบประมาณรายรับ-รายจ่ายอย่างดี	3.76	เห็นด้วย		2
3. ฉันคิดว่าเงินเป็นสัญลักษณ์แห่งความสำเร็จ	3.55	เห็นด้วย		4
4. ฉันคิดว่าเงินเป็นสิ่งที่หนึ่งทีแสดงถึงการบรรลุเป้าหมายในชีวิต	3.66	เห็นด้วย		3

ตารางที่ 41 สรุปความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล (ต่อ)

รายละเอียด	ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น	ลำดับความคิดเห็น 1*	ลำดับความคิดเห็น 2**
การวางแผนด้านการประกันภัย	3.48	เห็นด้วย	3	
5. การประกันภัยเป็นการลงทุนหลักของฉัน	2.89	ไม่แน่ใจ		6
6. การประกันภัยเป็นรูปแบบของเงินฝากไว้เพื่อการเกษียณ	3.52	เห็นด้วย		3
7. การประกันภัยเป็นรูปแบบหนึ่งของการบังคับฝากเงินเพื่อสร้างความมั่นคงว่าจะมีเงินรายได้เข้ามา หากสมาชิกในครอบครัวเสียชีวิตหรือประสบอุบัติเหตุ	3.86	เห็นด้วย		2
8. ฉันมีกรมธรรม์การประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองที่เพียงพอ	3.42	เห็นด้วย		4
9. หากฉันกลายเป็นคนพิการ ค่าชดเชยจากการประกันภัยเป็นสิ่งจำเป็น	3.96	เห็นด้วย		1
10. ฉันคิดว่าการตัดสินใจซื้อประกันภัยนั้นเป็นเรื่องยาก	3.25	ไม่แน่ใจ		5
การวางแผนเพื่อการลงทุน	3.85	เห็นด้วย	1	
11. ในปัจจุบันการลงทุนเป็นเรื่องที่สำคัญมาก	4.15	เห็นด้วย		1
12. การลงทุน คือ การจัดสรรเงินทุนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ทางการเงินในระยะยาว	4.15	เห็นด้วย		1
13. การลงทุนเป็นการสร้างความสำเร็จทางการเงินในระยะยาว	4.05	เห็นด้วย		2
14. ฉันภูมิใจในการลงทุนของฉันและต้องการให้เพื่อนๆ รับรู้	3.26	ไม่แน่ใจ		4

ตารางที่ 41 สรุปความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล (ต่อ)

รายละเอียด	ค่าเฉลี่ย	ระดับความคิดเห็น	ลำดับความคิดเห็น 1*	ลำดับความคิดเห็น 2**
การวางแผนเพื่อการลงทุน	3.85	เห็นด้วย	1	
15. ฉันเชื่อว่าการลงทุนของบุคคลเป็นสิ่งที่สามารถใช้ชีวิตความสามารถของบุคคลนั้นๆ	3.67	เห็นด้วย		3
การวางแผนเพื่อการเกษียณ	3.25	ไม่แน่ใจ	5	
16. การเกษียณเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดความวิตกกังวลในใจ	3.34	ไม่แน่ใจ		2
17. ฉันกลัวว่าฉันจะกลายเป็นคนที่ไม่มียุทธศาสตร์หลังจากเกษียณ	3.04	ไม่แน่ใจ		3
18. ฉันกลัวว่าฉันจะรู้สึกเหงาหลังจากเกษียณ	2.98	ไม่แน่ใจ		5
19. การเกษียณเป็นการปรับตัวในรูปแบบการดำเนินชีวิตที่ยากลำบากอย่างหนึ่ง	3.02	ไม่แน่ใจ		4
20. หลังจากการเกษียณแล้ว ฉันมีโอกาสทำบางสิ่งบางอย่างที่ไม่มีโอกาสทำในวัยทำงาน	3.78	เห็นด้วย		1
การวางแผนมรดก	3.45	เห็นด้วย	4	
21. ฉันรู้ว่ารายได้ของครอบครัวในอนาคตส่วนหนึ่งมาจากการได้รับมรดก	3.16	ไม่แน่ใจ		3
22. ฉันเข้าใจว่าผู้รับมรดกต้องเสียภาษีเมื่อได้รับมรดก	3.81	เห็นด้วย		1
23. การวางแผนมรดกของฉันมีการคำนึงถึงผลกระทบต่อด้านอัตราเงินเฟ้อและมาตรฐานการครองชีพที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา	3.38	ไม่แน่ใจ		2

หมายเหตุ: ลำดับความคิดเห็น 1* หมายถึง ลำดับความคิดเห็นที่มีต่อด้านต่างๆ ของการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ลำดับความคิดเห็น 2** หมายถึง ลำดับความคิดเห็นที่มีต่อรายละเอียดในหัวข้อย่อยต่างๆ ในแต่ละแผนการเงิน

จากข้อมูลในตารางที่ 41 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับการวางแผนการลงทุนมากที่สุด รองลงมาคือ การวางแผนจัดการด้านการเงิน การวางแผนด้านการประกันภัย การวางแผนมรดก และการวางแผนเพื่อการเกษียณ

ด้านการวางแผนการลงทุน ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับข้อความที่ว่าในปัจจุบันการลงทุนเป็นเรื่องที่สำคัญมาก และการลงทุนเป็นการจัดสรรเงินทุนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ทางการเงินในระยะยาวมากที่สุด รองลงมาคือ การลงทุนเป็นการสร้างความสำเร็จทางการเงินในระยะยาว และเชื่อว่าการลงทุนของบุคคลเป็นสิ่งที่สามารถใช้วัดความสามารถของบุคคลนั้น ตามลำดับ แต่เมื่อเทียบกับการแปลผลความรู้ความเข้าใจในเรื่องการลงทุนในหุ้นสามัญให้ผลตอบแทนสูงสุดเพราะมีความเสี่ยงสูงสุด และการลงทุนในกองทุนรวมระยะยาว (LTF) สามารถนำมาลดหย่อนภาษีได้จริงไม่เกิน 15% ของเงินรายได้ สูงสุดไม่เกิน 300,000 บาท พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามยังมีความรู้ความเข้าใจเรื่องดังกล่าวน้อย

การจัดการด้านการเงิน ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับข้อความที่ว่า ฉันมีการใช้จ่ายเงินอย่างระมัดระวังมากที่สุด รองลงมาคือ ฉันมีการจัดสรรงบประมาณรายรับ-รายจ่ายอย่างดี และคิดว่าเงินเป็นสิ่งที่แสดงถึงการบรรลุเป้าหมายในชีวิต ซึ่งหมายความว่าคนส่วนใหญ่เห็นด้วยที่ตนเองมีการบริหารรายได้ให้เพียงพอกับรายจ่ายที่จะเกิดขึ้น อีกทั้งคนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า “เงิน” เป็นเครื่องมือในการสนับสนุนชีวิตให้ไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ จึงต้องมีการจัดการด้านการเงินอย่างระมัดระวังเพื่อไม่ให้เงินนั้นมาเป็นอุปสรรคในการดำเนินชีวิต

ด้านการวางแผนประกันภัย ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับข้อความดังต่อไปนี้ หากฉันกลายเป็นคนพิการค่าชดเชยจากการประกันภัยเป็นสิ่งจำเป็น หมายความว่าคนส่วนใหญ่คิดว่าการประกันภัยสามารถลดภาระค่าใช้จ่ายหรือทดแทนรายได้ให้แก่ผู้สูญเสียจากเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิด รองลงมาคือ การประกันภัยเป็นรูปแบบหนึ่งของการบังคับฝากเงินเพื่อสร้างความมั่นคงว่าจะมีเงินรายได้เข้ามา หมายความว่า การประกันภัยช่วยให้บุคคลมีวินัยในการออมเพื่อไว้ใช้ในอนาคต หากสมาชิกในครอบครัวเสียชีวิตหรือประสบอุบัติเหตุ การประกันภัยเป็นรูปแบบของเงินฝากไว้เพื่อการเกษียณ และฉันมีกรมธรรม์การประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองที่เพียงพอ หมายความว่า การประกันภัยช่วยให้บุคคลมีวินัยในการออมเพื่อไว้ใช้ในอนาคต ในวัยเกษียณ หากผู้ประกันภัยทุพพลภาพก็จะได้รับเงินชดเชย หรือหากผู้ประกันภัยเสียชีวิต ครอบครัวก็จะได้รับเงินชดเชยเพื่อทดแทนรายได้ที่สูญเสียไป ทั้งนี้คนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าตนเองมีการวางแผนประกันภัยที่มีจำนวนเงินคุ้มครองที่เพียงพอ

ด้านการวางแผนมรดกผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับข้อความที่ว่าฉันเข้าใจว่าผู้รับมรดกต้องเสียภาษีเมื่อได้รับมรดก แสดงว่าคนส่วนใหญ่เข้าใจว่าผู้รับมรดกต้องเสียภาษีเมื่อได้รับ

มรดก และด้านการวางแผนเพื่อการเกษียณ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับข้อความที่ว่า หลังจากการเกษียณแล้ว ฉันมีโอกาสทำบางสิ่งบางอย่างที่ไม่มีโอกาสทำในวัยทำงาน แสดงว่าคนส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การวางแผนเพื่อการเกษียณช่วยให้ชีวิตในวัยเกษียณสามารถดำเนินในแบบอย่างที่คุณเองต้องการได้

จากความคิดเห็นในตารางข้างต้นนั้น สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการวางแผนการลงทุน การจัดการด้านการเงิน การวางแผนด้านการประกันภัย และการวางแผนมรดก แต่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่แน่ใจที่จะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยในเรื่อง การวางแผนเพื่อวัยเกษียณ ในข้อความดังต่อไปนี้ การเกษียณเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดความวิตกกังวลในใจ ฉันกลัวว่าฉันจะกลายเป็นคนที่ไม่มีความหมายหลังจากเกษียณ การเกษียณเป็นการปรับตัวในรูปแบบการดำเนินชีวิตที่ยากลำบากอย่างหนึ่ง ฉันกลัวว่าฉันจะรู้สึกเหงาหลังจากเกษียณ แสดงให้เห็นว่าคนส่วนใหญ่ไม่แน่ใจต่อการวางแผนเพื่อวัยเกษียณ การปรับตัวในรูปแบบการดำเนินชีวิตเพื่อเข้าสู่วัยเกษียณ ซึ่งเป็นข้อมูลที่สะท้อนได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ยังไม่มีความรู้ความเข้าใจเรื่องการลงทุนส่วนบุคคลในด้านการวางแผนเพื่อวัยเกษียณ

2.3 พฤติกรรมการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนวัยทำงานในภาคเหนือ

ตารางที่ 42 สรุปพฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

รายละเอียด	ค่าเฉลี่ย	ระดับพฤติกรรม	อันดับที่ 1*	อันดับที่ 2**
การจัดการทางการเงิน	3.26	ปานกลาง	1	
1. มีการศึกษาการจัดการด้านการเงินกับบุคคลอื่นๆ	3.21	ปานกลาง		2
2. มีการวางแผนบริหารการเงินอย่างสม่ำเสมอ	3.51	บ่อยครั้ง		1
3. มีการศึกษาอย่างจริงจังเกี่ยวกับการจัดการทางการเงิน เช่น จากบทความ หนังสือ เป็นต้น	3.06	ปานกลาง		3
การวางแผนด้านการประกันภัย	2.85	ปานกลาง	3	
4. มีการศึกษาเรื่องการทำประกันภัยกับบุคคลอื่นๆ	3.05	ปานกลาง		1

ตารางที่ 42 สรุปพฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล (ต่อ)

รายละเอียด	ค่าเฉลี่ย	ระดับพฤติกรรม	อันดับที่ 1*	อันดับที่ 2**
การวางแผนด้านการประกันภัย	2.85	ปานกลาง	3	
5. มีการวางแผนการซื้อประกันภัยอย่างสม่ำเสมอ	2.73	ปานกลาง		3
6. มีการศึกษาอย่างจริงจังเกี่ยวกับเกี่ยวกับการวางแผนการประกันภัย เช่น จากบทความ หนังสือ เป็นต้น	2.76	ปานกลาง		2
การวางแผนเพื่อการลงทุน	3.17	ปานกลาง	2	
7. มีการปรึกษาเรื่องการลงทุนกับบุคคลอื่นๆ	3.25	ปานกลาง		2
8. มีการจัดสรรเงินไว้เพื่อการลงทุนอย่างสม่ำเสมอ	3.15	ปานกลาง		1
9. มีการศึกษาอย่างจริงจังเกี่ยวกับการวางแผนการลงทุน เช่น จากบทความ หนังสือ เป็นต้น	3.10	ปานกลาง		3
การวางแผนเพื่อการเกษียณ	2.77	ปานกลาง	4	
10. มีการปรึกษาเรื่องการวางแผนการเกษียณกับบุคคลอื่นๆ	2.77	ปานกลาง		2
11. มีการวางแผนทางการเงินไว้สำหรับการเกษียณ	2.88	ปานกลาง		1
12. มีการศึกษาอย่างจริงจังเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินเพื่อการเกษียณ เช่น จากบทความ หนังสือ เป็นต้น	2.66	ปานกลาง		3

ตารางที่ 42 สรุปพฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล (ต่อ)

รายละเอียด	ค่าเฉลี่ย	ระดับพฤติกรรม	อันดับที่ 1*	อันดับที่ 2**
การวางแผนมรดก	2.52	นานๆครั้ง	5	
13. มีการปรึกษาเรื่องการวางแผนมรดกกับบุคคลอื่นๆ	2.49	นานๆครั้ง		2
14. มีการวางแผนทางการเงินไว้สำหรับมรดกให้ลูกหลานของท่าน	2.61	ปานกลาง		1
15. มีการศึกษาอย่างจริงจังเกี่ยวกับการวางแผนมรดก เช่น จากบทความ หนังสือ เป็นต้น	2.45	นานๆครั้ง		3

จากตารางที่ 42 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีพฤติกรรมการวางแผนการเงินส่วนบุคคลอยู่ในระดับปานกลาง การจัดการด้านการเงินมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด โดยผู้ตอบแบบสอบถามมีความถี่บ่อยครั้งในการวางแผนบริหารการเงินอย่างสม่ำเสมอ

ผู้ตอบแบบสอบถามมีพฤติกรรมการวางแผนการเงินส่วนบุคคลในลำดับรองลงมา คือ การวางแผนเพื่อการลงทุน การวางแผนด้านการประกันภัย และการวางแผนเพื่อการเกษียณ แต่สำหรับการวางแผนมรดกมีความถี่อยู่ในระดับนานๆครั้ง

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

ตารางที่ 43 สรุปปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

รายละเอียด	ค่าเฉลี่ย	ระดับอิทธิพล	อันดับที่ 1*	อันดับที่ 2**
การจัดการทางการเงิน	2.45	มาก	1	
1. การบริหารเงินเพื่อให้มีเงินสดใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน	2.71	มาก		1
2. การบริหารเงินเพื่อให้มีเงินสดใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน	2.67	มาก		2

ตารางที่ 43 สรุปปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล (ต่อ)

รายละเอียด	ค่าเฉลี่ย	ระดับอิทธิพล	อันดับที่ 1*	อันดับที่ 2**
การจัดการทางการเงิน	2.45	มาก	1	
3. การบริหารเงินเพื่อเป็นการรักษามูลค่าไว้ชั่วคราว	1.98	ปานกลาง		3
การวางแผนด้านการประกันภัย	2.42	มาก	3	
4. ความคุ้มครองที่ครอบคลุมตามนโยบายของกรมธรรม์การประกันภัย	2.48	มาก		1
5. ผลประโยชน์อื่นๆที่นอกเหนือจากความคุ้มครองหลักที่บริษัทเสนอให้กับผู้ถือกรมธรรม์	2.36	มาก		3
6. คุณภาพการให้บริการของตัวแทน	2.43	มาก		2
การวางแผนการลงทุน	2.56	มาก	2	
7. ผลตอบแทนที่คาดหวังที่จะได้รับจากการลงทุน	2.62	มาก		1
8. อัตราการเติบโตของการลงทุน (อัตราการงอกเงยของเงินลงทุน)	2.56	มาก		2
9. สภาพคล่องในการลงทุน เช่น สามารถคืนหน่วยลงทุนให้กลับมาเป็นเงินสดได้ทันทีเมื่อต้องการใช้เงิน	2.51	มาก		3
การวางแผนเพื่อการเกษียณ	2.40	มาก	4	
10. ปัญหาสุขภาพส่วนบุคคล	2.61	มาก		1
11. ภาระหน้าที่ในการทำงานที่มีมากเกินไป	2.37	มาก		2
12. ความกดดันจากปัจจัยภายนอกที่นอกเหนือจากที่ทำงาน	2.22	ปานกลาง		3
การวางแผนมรดก	2.36	มาก	5	
13. เพื่อเป็นการปกป้องความมั่งคั่งและเป็นการจัดการสินทรัพย์ของฉันทัน	2.34	มาก		2
14. เพื่อป้องกันความยุ่งยากที่จะเกิดขึ้นภายในครอบครัวหลังจากการเสียชีวิตของฉันทัน	2.42	มาก		1

ตารางที่ 43 สรุปปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล (ต่อ)

รายละเอียด	ค่าเฉลี่ย	ระดับอิทธิพล	อันดับที่ 1*	อันดับที่ 2**
การวางแผนมรดก	2.36	มาก	5	
15. เพื่อเป็นการแต่งตั้งผู้รับผิดชอบตามคำสั่งศาลให้จัดการงานหรือภาระของฉันทันทีในกรณีที่ฉันเสียชีวิต	2.31	ปานกลาง		3

จากตารางที่ 43 พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลมาก คือ การจัดการด้านการเงิน การวางแผนการลงทุน การวางแผนด้านการประกันภัย การวางแผนเพื่อการเกษียณ และการวางแผนมรดก

ปัจจัยที่มีอิทธิพลมากต่อการวางแผนจัดการด้านการเงิน คือ การบริหารเงินเพื่อให้มีเงินสดใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน และการบริหารเงินเพื่อให้มีเงินสดใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการลงทุน คือ ผลตอบแทนที่คาดหวังที่จะได้รับการลงทุน อัตราการเติบโตของการลงทุน (อัตราการงอกเงยของเงินลงทุน) และสภาพคล่องในการลงทุน เช่น สามารถคืนหน่วยลงทุนให้กลับมาเป็นเงินสดได้ทันทีเมื่อต้องการใช้เงิน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลมากต่อการวางแผนด้านการประกันภัย คือ ความคุ้มครองที่ครอบคลุมตามนโยบายของกรมธรรม์การประกันภัย คุณภาพการให้บริการของตัวแทน และผลประโยชน์อื่นๆ ที่นอกเหนือจากความคุ้มครองหลักที่บริษัทเสนอให้กับผู้ถือกรมธรรม์

ปัจจัยที่มีอิทธิพลมากต่อการวางแผนเพื่อการเกษียณ คือ ปัญหาสุขภาพส่วนบุคคลและภาระหน้าที่ในการทำงานที่มีมากเกินไป

ปัจจัยที่มีอิทธิพลมากต่อการวางแผนมรดก คือ เพื่อป้องกันความยุ่งยากที่จะเกิดขึ้นภายในครอบครัวหลังจากการเสียชีวิตของฉันทันทีและเพื่อเป็นการปกป้องความมั่งคั่งและเป็นการจัดการสินทรัพย์ของฉันทันที

ส่วนที่ 4 การทดสอบสมมติฐานความแตกต่างในด้านความรู้สึกและความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ตามตัวแปร เพศ อายุ รายได้ และระดับการศึกษา

ตารางที่ 44 สรุปปัจจัยทางประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อความรู้สึก ความคิดเห็นการวางแผนการเงินส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน (การทดสอบความแตกต่างที่ระดับนัยสำคัญ 0.05)

รายละเอียด	ปัจจัยส่วนบุคคล			
	เพศ	อายุ	การศึกษา	รายได้
ด้านการจัดการด้านการเงิน				
1. ฉันใช้จ่ายเงินอย่างระมัดระวัง				
2. ฉันมีการจัดสรรงบประมาณรายรับ - รายจ่ายอย่างดี				
3. ฉันคิดว่าเงินเป็นสัญลักษณ์แห่งความสำเร็จ				
4. ฉันคิดว่าเงินเป็นสิ่งที่แสดงถึงการบรรลุเป้าหมายในชีวิต				
การวางแผนด้านการประกันภัย				
5. การประกันภัยเป็นการลงทุนหลักของฉัน				
6. การประกันภัยเป็นรูปแบบของเงินฝากไว้เพื่อการเกษียณ				
7. การประกันภัยเป็นรูปแบบหนึ่งของการบังคับฝากเงินเพื่อสร้างความมั่นคงว่าจะมีเงินรายได้เข้ามา หากสมาชิกในครอบครัวเสียชีวิตหรือประสบอุบัติเหตุ				
8. ฉันมีกรมธรรม์การประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองที่เพียงพอ				
9. หากฉันกลายเป็นคนพิการ ค่าชดเชยจากการประกันภัยเป็นสิ่งจำเป็น				

ตารางที่ 44 สรุปปัจจัยทางประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อความรู้สึก ความคิดเห็นการวางแผนการเงินส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน (การทดสอบความแตกต่างที่ระดับนัยสำคัญ 0.05) (ต่อ)

รายละเอียด	ปัจจัยส่วนบุคคล			
	เพศ	อายุ	การศึกษา	รายได้
การวางแผนด้านการประกันภัย				
10. ฉันคิดว่าการตัดสินใจซื้อประกันภัยนั้นเป็นเรื่องยาก				
การวางแผนเพื่อการลงทุน				
11. ในปัจจุบันการลงทุนเป็นเรื่องที่สำคัญมาก				
12. การลงทุน คือ การจัดสรรเงินทุนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ทางการเงินในระยะยาว				
13. การลงทุนเป็นการสร้างความสำเร็จทางการเงินในระยะยาว				
14. ฉันภูมิใจในการลงทุนของฉันและต้องการให้เพื่อนๆรับรู้				
15. ฉันเชื่อว่าการลงทุนของบุคคลเป็นสิ่งที่สามารถใช้วัดความสามารถของบุคคลนั้นๆ				
การวางแผนเพื่อการเกษียณ				
16. การเกษียณเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดความวิตกกังวลในใจ				
17. ฉันกลัวว่าฉันจะกลายเป็นคนที่ไม่มียุทธศาสตร์หลังจากเกษียณ				
18. ฉันกลัวว่าฉันจะรู้สึกเหงาหลังจากเกษียณ				
19. การเกษียณเป็นการปรับตัวในรูปแบบการดำเนินชีวิตที่ยากลำบากอย่างหนึ่ง				
20. หลังจากการเกษียณแล้ว ฉันมีโอกาสทำบางสิ่งบางอย่างที่ไม่มีโอกาสทำในวัยทำงาน				

ตารางที่ 44 สรุบบัจจัยทางประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อความรู้สึก ความคิดเห็นการวางแผนการเงินส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน (การทดสอบความแตกต่างที่ระดับนัยสำคัญ 0.05) (ต่อ)

รายละเอียด	ปัจจัยส่วนบุคคล			
	เพศ	อายุ	การศึกษา	รายได้
การวางแผนมรดก				
21. ฉันรู้ว่ารายได้ของครอบครัวในอนาคตส่วนหนึ่งมาจากการได้รับมรดก				
22. ฉันเข้าใจว่าผู้รับมรดกต้องเสียภาษีเมื่อได้รับมรดก				
23. การวางแผนมรดกของฉันมีการคำนึงถึงผลกระทบต่ออัตราเงินเฟ้อและมาตรฐานการครองชีพที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา				

หมายเหตุ: เครื่องหมาย ■ แสดงถึงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 44 ผลการทดสอบสมมติฐานสามารถสรุปผลได้ ดังนี้

ความคิดเห็นต่อการจัดการด้านการเงิน

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ว่า ฉันใช้จ่ายเงินอย่างระมัดระวัง ไม่มีความแตกต่างกันตามตัวแปรเพศ และระดับการศึกษา แต่มีความแตกต่างตามอายุ และรายได้ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มตามกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามอายุระหว่าง 41-50 ปี เห็นด้วยมากที่สุด และกลุ่มอายุระหว่าง 22-30 ปี เห็นด้วยน้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้มากกว่า 30,000 บาท เห็นด้วยมากที่สุด และกลุ่มรายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท เห็นด้วยน้อยที่สุด

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ว่า ฉันมีการจัดสรรงบประมาณรายรับ-รายจ่ายอย่างดี ไม่มีความแตกต่างกันตามตัวแปรเพศ และระดับการศึกษา แต่มีความแตกต่างตามอายุ และระดับรายได้ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามอายุระหว่าง 51-60 ปี เห็นด้วยมากที่สุด และกลุ่มอายุระหว่าง 22-30 ปี เห็นด้วยน้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้มากกว่า 30,000 บาท เห็นด้วยมากที่สุด และกลุ่มรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท เห็นด้วยน้อยที่สุด

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ว่า ฉันคิดว่าเงินเป็นสัญลักษณ์แห่งความสำเร็จ ไม่มีความแตกต่างกันตามตัวแปรเพศ และระดับการศึกษา แต่มีความแตกต่างตามอายุ และรายได้ เมื่อ

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามอายุระหว่าง 41-50 ปี เห็นด้วยมากที่สุด และกลุ่มอายุระหว่าง 22-30 ปี เห็นด้วยน้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้มากกว่า 30,000 บาท เห็นด้วยมากที่สุด และกลุ่มรายได้ระหว่าง 5,000-10,000 บาท เห็นด้วยน้อยที่สุด

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ว่า ฉันคิดว่าเงินเป็นสิ่งที่แสดงถึงการบรรลุเป้าหมายในชีวิต ไม่มีความแตกต่างกันตามตัวแปรเพศ ระดับการศึกษา และรายได้ แต่มีความแตกต่างตามอายุ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามอายุระหว่าง 41-50 ปี เห็นด้วยมากที่สุด และกลุ่มอายุระหว่าง 22-30 ปี เห็นด้วยน้อยที่สุด

การวางแผนด้านการประกันภัย

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ว่า การประกันภัยเป็นการลงทุนหลักของฉัน ไม่มีความแตกต่างกันตามตัวแปรเพศ และระดับการศึกษา แต่มีความแตกต่างตามอายุ และรายได้ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามอายุระหว่าง 41-50 ปี เห็นด้วยมากที่สุด และกลุ่มอายุระหว่าง 22-30 ปี เห็นด้วยน้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาท เห็นด้วยมากที่สุด และกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-15,000 บาท เห็นด้วยน้อยที่สุด

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ว่า การประกันภัยเป็นรูปแบบของเงินฝากไว้เพื่อการเกษียณ ไม่มีความแตกต่างกันตามตัวแปรเพศ และระดับการศึกษา แต่มีความแตกต่างตามอายุ และรายได้ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามอายุระหว่าง 41-50 ปี เห็นด้วยมากที่สุด และกลุ่มอายุระหว่าง 22-30 ปี เห็นด้วยน้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาท เห็นด้วยมากที่สุด และกลุ่มรายได้ระหว่าง 5,000-10,000 บาท เห็นด้วยน้อยที่สุด

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ว่า การประกันภัยเป็นรูปแบบหนึ่งของการบังคับฝากเงินเพื่อสร้างความมั่นคงว่าจะมีเงินรายได้เข้ามา หากสมาชิกในครอบครัวเสียชีวิตหรือประสบอุบัติเหตุ ไม่มีความแตกต่างกันตามตัวแปรเพศ แต่มีความแตกต่างตามอายุ ระดับการศึกษา และรายได้ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามอายุระหว่าง 41-50 ปี เห็นด้วยมากที่สุด และกลุ่มอายุระหว่าง 22-30 ปี เห็นด้วยน้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีเห็นด้วยมากที่สุด และกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีเห็นด้วยน้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้มากกว่า 30,000 บาท เห็นด้วยมากที่สุด และกลุ่มรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท เห็นด้วยน้อยที่สุด

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ว่า ฉันมีกรมธรรม์การประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองที่เพียงพอ ไม่มีความแตกต่างกันตามตัวแปรเพศ และระดับการศึกษา แต่มีความแตกต่างตามอายุ และรายได้ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามอายุระหว่าง 51-60 ปี เห็นด้วยมากที่สุด และกลุ่มอายุระหว่าง 22-30 ปี เห็นด้วยน้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้มากกว่า 30,000 บาท เห็นด้วยมากที่สุด และกลุ่มรายได้ระหว่าง 10,001-15,000 บาท เห็นด้วยน้อยที่สุด

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ว่า หากฉันกลายเป็นคนพิการ ค่าชดเชยจากการประกันภัยเป็นสิ่งจำเป็น ไม่มีความแตกต่างกันตามตัวแปรเพศ แต่มีความแตกต่างตามอายุ ระดับการศึกษา และรายได้ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามอายุระหว่าง 41-50 ปี เห็นด้วยมากที่สุด และกลุ่มอายุระหว่าง 51-60 ปี เห็นด้วยน้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีเห็นด้วยมากที่สุด และกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีเห็นด้วยน้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ระหว่าง 25,001-30,000 บาท เห็นด้วยมากที่สุด และกลุ่มรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท เห็นด้วยน้อยที่สุด

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ว่า ฉันคิดว่าการตัดสินใจซื้อประกันภัยนั้นเป็นเรื่องยากไม่มีความแตกต่างกันตามตัวแปรเพศ แต่มีความแตกต่างตามอายุ ระดับการศึกษา และรายได้ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามอายุระหว่าง 22-30 ปี เห็นด้วยมากที่สุด และกลุ่มอายุระหว่าง 51-60 ปี เห็นด้วยน้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่าปริญญาตรีเห็นด้วยมากที่สุด และกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีเห็นด้วยน้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท เห็นด้วยมากที่สุด และกลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท เห็นด้วยน้อยที่สุด

ความคิดเห็นต่อการวางแผนเพื่อการลงทุน

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ว่า ในปัจจุบันการลงทุนเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ไม่มีความแตกต่างกันตามตัวแปรเพศ แต่มีความแตกต่างตามอายุ ระดับการศึกษา และรายได้ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามอายุระหว่าง 41-50 ปี เห็นด้วยมากที่สุด และกลุ่มอายุระหว่าง 51-60 ปี เห็นด้วยน้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีเห็นด้วยมากที่สุด และกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีเห็นด้วยน้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้มากกว่า 30,000 บาท เห็นด้วยมากที่สุด และกลุ่มรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท เห็นด้วยน้อยที่สุด

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ว่า การลงทุน คือ การจัดสรรเงินทุนเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ทางการเงินในระยะยาว ไม่มีความแตกต่างกันตามตัวแปรเพศ แต่มีความแตกต่างตามอายุ ระดับการศึกษา และรายได้ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามอายุระหว่าง 41-50 ปี เห็นด้วยมากที่สุด และกลุ่มอายุระหว่าง 22-30 ปี เห็นด้วยน้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีเห็นด้วยมากที่สุด และกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีเห็นด้วยน้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้มากกว่า 30,000 บาท เห็นด้วยมากที่สุด และกลุ่มรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท เห็นด้วยน้อยที่สุด

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ว่า การลงทุนเป็นการสร้างความสำเร็จทางการเงินในระยะยาว ไม่มีความแตกต่างกันตามตัวแปรเพศ แต่มีความแตกต่างตามอายุ ระดับการศึกษา และรายได้ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามอายุระหว่าง 41-50 ปี เห็นด้วยมากที่สุด และกลุ่มอายุระหว่าง 51-60 ปี เห็นด้วยน้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีเห็นด้วยมากที่สุด และกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีเห็นด้วยน้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้มากกว่า 30,000 บาท เห็นด้วยมากที่สุด และกลุ่มรายได้ระหว่าง 5,000-10,000 บาท เห็นด้วยน้อยที่สุด

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ว่า ฉันภูมิใจในการลงทุนของฉันและต้องการให้เพื่อนๆรับรู้ ไม่มีความแตกต่างกันตามตัวแปรเพศ อายุ และรายได้ แต่มีความแตกต่างตามระดับการศึกษา เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีเห็นด้วยมากที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าปริญญาตรี มีระดับความคิดเห็นเท่ากัน

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ว่า ฉันเชื่อว่าการลงทุนของบุคคลเป็นสิ่งที่สามารถใช้ชีวิตความสามารถของบุคคลนั้นๆ ไม่มีความแตกต่างกันตามตัวแปรเพศ แต่มีความแตกต่างตามอายุ ระดับการศึกษา และรายได้ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามอายุระหว่าง 41-50 ปี เห็นด้วยมากที่สุด และกลุ่มอายุระหว่าง 31-40 ปี เห็นด้วยน้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีเห็นด้วยมากที่สุด และกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีเห็นด้วยน้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้มากกว่า 30,000 บาท เห็นด้วยมากที่สุด และกลุ่มรายได้ระหว่าง 5,000-10,000 บาท เห็นด้วยน้อยที่สุด

ความคิดเห็นต่อการวางแผนเพื่อการเกษียณ

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ว่า การเกษียณเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดความวิตกกังวลในใจ ไม่มีความแตกต่างกันตามตัวแปรเพศ แต่มีความแตกต่างตามอายุ ระดับการศึกษา และรายได้ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามอายุระหว่าง 41-50 ปี เห็นด้วยมากที่สุด และกลุ่มอายุระหว่าง 51-60 ปี เห็นด้วยน้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่าปริญญาตรีเห็นด้วยมากที่สุด และกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีเห็นด้วยน้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท เห็นด้วยมากที่สุด และกลุ่มรายได้ระหว่าง 5,000-10,000 บาท เห็นด้วยน้อยที่สุด

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ว่า ฉันกลัวว่าฉันจะกลายเป็นคนที่ไม่มีความสุขหลังจากเกษียณ ไม่มีความแตกต่างกันตามตัวแปรระดับการศึกษา และรายได้ แต่มีความแตกต่างตามเพศ อายุ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า เพศชายเห็นด้วยมากกว่าเพศหญิง กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามอายุระหว่าง 41-50 ปี เห็นด้วยมากที่สุด และกลุ่มอายุระหว่าง 51-60 ปี เห็นด้วยน้อยที่สุด

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ว่า ฉันกลัวว่าฉันจะรู้สึกเหงาหลังจากเกษียณ ไม่มีความแตกต่างกันตามตัวแปรเพศ และรายได้ แต่มีความแตกต่างตามอายุ และระดับการศึกษา เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามอายุระหว่าง 41-50 ปี เห็นด้วยมากที่สุด และกลุ่มอายุระหว่าง 51-60 ปี เห็นด้วยน้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่าปริญญาตรีเห็นด้วยมากที่สุด และกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีเห็นด้วยน้อยที่สุด

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ว่า การเกษียณเป็นการปรับตัวในรูปแบบการดำเนินชีวิตที่ยากลำบากอย่างหนึ่ง ไม่มีความแตกต่างกันตามตัวแปรระดับการศึกษา และรายได้ แต่มีความแตกต่างตามเพศ อายุ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า เพศชายเห็นด้วยมากกว่าเพศหญิง กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามอายุระหว่าง 41-50 ปี เห็นด้วยมากที่สุด และกลุ่มอายุระหว่าง 51-60 ปี เห็นด้วยน้อยที่สุด

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ว่า หลังจากการเกษียณแล้ว ฉันมีโอกาสทำบางสิ่งบางอย่างที่ไม่มีโอกาสทำในวัยทำงาน ไม่มีความแตกต่างกันตามตัวแปรเพศ แต่มีความแตกต่างตามอายุ ระดับการศึกษา และรายได้ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามอายุระหว่าง 41-50 ปี เห็นด้วยมากที่สุด และกลุ่มอายุระหว่าง 22-30 ปี เห็นด้วยน้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่าปริญญาตรีเห็นด้วย

มากที่สุด และกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีเห็นด้วยน้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้มากกว่า 30,000 บาท เห็นด้วยมากที่สุด และกลุ่มรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท เห็นด้วยน้อยที่สุด

ความคิดเห็นต่อการวางแผนมรดก

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ว่า ฉันรู้ว่ารายได้ของครอบครัวในอนาคตส่วนหนึ่งมาจากการได้รับมรดก ไม่มีความแตกต่างกันตามตัวแปรเพศ อายุ และรายได้ แต่มีความแตกต่างกันตามระดับการศึกษา เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มตามกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีเห็นด้วยมากที่สุด และกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีเห็นด้วยน้อยที่สุด

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ว่า ฉันเข้าใจว่าผู้รับมรดกต้องเสียภาษีเมื่อได้รับมรดก ไม่มีความแตกต่างกันตามตัวแปรเพศ แต่มีความแตกต่างกันตามอายุ ระดับการศึกษา และรายได้ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มตามกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามอายุ 41-50 ปี เห็นด้วยมากที่สุด และกลุ่มอายุ 22-30 ปี เห็นด้วยน้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีเห็นด้วยมากที่สุด และกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีเห็นด้วยน้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้มากกว่า 30,000 บาทเห็นด้วยมากที่สุด และกลุ่มรายได้ระหว่าง 5,000-10,000 บาท เห็นด้วยน้อยที่สุด

ความคิดเห็นต่อข้อความที่ว่า การวางแผนมรดกของฉันมีการคำนึงถึงผลกระทบต่อเงินออมเพื่อและมาตรฐานการครองชีพที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ไม่มีความแตกต่างกันตามตัวแปรเพศ แต่มีความแตกต่างกันตามอายุ ระดับการศึกษา และรายได้ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มตามกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามอายุ 41-50 ปี เห็นด้วยมากที่สุด และกลุ่มอายุ 22-30 ปี เห็นด้วยน้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีเห็นด้วยมากที่สุด และกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีเห็นด้วยน้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้มากกว่า 30,000 บาทเห็นด้วยมากที่สุด และกลุ่มรายได้ระหว่าง 5,000-10,000 บาท เห็นด้วยน้อยที่สุด

ส่วนที่ 5 การทดสอบสมมติฐานความแตกต่างในด้านพฤติกรรมการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ตามตัวแปร เพศ อายุ รายได้และระดับการศึกษา

ตารางที่ 45 สรุปปัจจัยทางประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลแตกต่างกัน (การทดสอบความแตกต่างที่ระดับนัยสำคัญ 0.05)

รายละเอียด	ปัจจัยส่วนบุคคล			
	เพศ	อายุ	การศึกษา	รายได้
ด้านการจัดการด้านการเงิน				
1. มีการปรึกษาการจัดการด้านการเงินกับบุคคลอื่นๆ				
2. มีการวางแผนบริหารการเงินอย่างสม่ำเสมอ				
3. มีการศึกษาอย่างจริงจังเกี่ยวกับการจัดการทางการเงิน เช่น จากบทความ หนังสือ เป็นต้น				
การวางแผนด้านการประกันภัย				
4. มีการปรึกษาเรื่องการทำประกันภัยกับบุคคลอื่นๆ				
5. มีการวางแผนการซื้อประกันภัยอย่างสม่ำเสมอ				
6. มีการศึกษาอย่างจริงจังเกี่ยวกับเกี่ยวกับการวางแผนการประกันภัย เช่น จากบทความ หนังสือ เป็นต้น				
การวางแผนเพื่อการลงทุน				
7. มีการปรึกษาเรื่องการลงทุนกับบุคคลอื่นๆ				
8. มีการจัดสรรเงินไว้เพื่อการลงทุนอย่างสม่ำเสมอ				
9. มีการศึกษาอย่างจริงจังเกี่ยวกับการวางแผนการลงทุน เช่น จากบทความ หนังสือ เป็นต้น				
การวางแผนเพื่อการเกษียณ				
10. มีการปรึกษาเรื่องการวางแผนการเกษียณกับบุคคลอื่นๆ				
11. มีการวางแผนทางการเงินไว้สำหรับการเกษียณ				
12. มีการศึกษาอย่างจริงจังเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินเพื่อการเกษียณ เช่น จากบทความ หนังสือ เป็นต้น				

ตารางที่ 45 สรุปปัจจัยทางประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลแตกต่างกัน (การทดสอบความแตกต่างที่ระดับนัยสำคัญ 0.05) (ต่อ)

รายละเอียด	ปัจจัยส่วนบุคคล			
	เพศ	อายุ	การศึกษา	รายได้
การวางแผนมรดก				
13. มีการปรึกษาเรื่องการวางแผนมรดกกับบุคคลอื่นๆ				
14. มีการวางแผนทางการเงินไว้สำหรับมรดกให้ลูกหลานของท่าน				
15. มีการศึกษาอย่างจริงจังเกี่ยวกับการวางแผนมรดก เช่น จากบทความ หนังสือ เป็นต้น				

หมายเหตุ: เครื่องหมาย ■ แสดงถึงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 45 ผลการทดสอบสมมติฐานสามารถสรุปผลได้ ดังนี้

พฤติกรรมด้านการจัดการด้านการเงิน

พฤติกรรมหัวข้อเรื่อง มีการปรึกษาการจัดการด้านการเงินกับบุคคลอื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกันตามตัวแปรเพศ และอายุ แต่มีความแตกต่างตามระดับการศึกษาและรายได้ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มตามกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีระดับความถี่ของพฤติกรรมมากที่สุด และกลุ่มที่มีการศึกษาดำกกว่าปริญญาตรี มีระดับความถี่ของพฤติกรรมน้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้มากกว่า 30,000 บาท มีระดับความถี่ของพฤติกรรมมากที่สุด และกลุ่มรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีระดับความถี่ของพฤติกรรมน้อยที่สุด

พฤติกรรมหัวข้อเรื่อง มีการวางแผนบริหารการเงินอย่างสม่ำเสมอ ไม่มีความแตกต่างกันตามตัวแปรเพศ แต่มีความแตกต่างตามอายุ ระดับการศึกษาและรายได้ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายกลุ่มตามกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามอายุระหว่าง 51-60 ปี มีระดับความถี่ของพฤติกรรมมากที่สุด และกลุ่มอายุระหว่าง 22-30 ปี มีระดับความถี่ของพฤติกรรมน้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีระดับความถี่ของพฤติกรรมมากที่สุด และกลุ่มระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีระดับความถี่ของพฤติกรรมน้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบ

แบบสอบถามที่มีรายได้มากกว่า 30,000 บาท มีระดับความถี่ของพฤติกรรมมากที่สุด และกลุ่มรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีระดับความถี่ของพฤติกรรมน้อยที่สุด

พฤติกรรมหัวข้อเรื่อง มีการศึกษาอย่างจริงจังเกี่ยวกับการจัดการทางการเงิน เช่น จากบทความ หนังสือ เป็นต้น มีความแตกต่างกันตามตัวแปรเพศ อายุ ระดับการศึกษาและรายได้ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามเพศชาย มีระดับความถี่ของพฤติกรรมมากที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามเพศหญิง มีระดับความถี่ของพฤติกรรมน้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามอายุระหว่าง 41-50 ปี มีระดับความถี่ของพฤติกรรมมากที่สุด และกลุ่มอายุระหว่าง 31-40 ปี มีระดับความถี่ของพฤติกรรมน้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีระดับความถี่ของพฤติกรรมมากที่สุด และกลุ่มระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีระดับความถี่ของพฤติกรรมน้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้มากกว่า 30,000 บาท มีระดับความถี่ของพฤติกรรมมากที่สุด และกลุ่มรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีระดับความถี่ของพฤติกรรมน้อยที่สุด

พฤติกรรมการวางแผนด้านการประกันภัย

พฤติกรรมเรื่อง มีการปรึกษาการทำประกันภัยกับบุคคลอื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกันตามตัวแปรเพศ และอายุแต่มีความแตกต่างตามระดับการศึกษาและรายได้ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีระดับความถี่ของพฤติกรรมมากที่สุด และกลุ่มระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีระดับความถี่ของพฤติกรรมน้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้มากกว่า 30,000 บาท มีระดับความถี่ของพฤติกรรมมากที่สุด และกลุ่มรายได้ระหว่าง 5,000-10,000 บาท มีระดับความถี่ของพฤติกรรมน้อยที่สุด

พฤติกรรมเรื่อง มีการวางแผนการซื้อประกันภัยอย่างสม่ำเสมอ ไม่มีความแตกต่างกันตามตัวแปรเพศ และอายุแต่มีความแตกต่างตามระดับการศึกษาและรายได้ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีระดับความถี่ของพฤติกรรมมากที่สุด และกลุ่มระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีระดับความถี่ของพฤติกรรมน้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้มากกว่า 30,000 บาท มีระดับความถี่ของพฤติกรรมมากที่สุด และกลุ่มรายได้ระหว่าง 5,000-10,000 บาท มีระดับความถี่ของพฤติกรรมน้อยที่สุด

พฤติกรรมเรื่อง มีการศึกษาอย่างจริงจังเกี่ยวกับการวางแผนการประกันภัย เช่น จากบทความ หนังสือ เป็นต้น ไม่มีความแตกต่างกันตามตัวแปรเพศแต่มีความแตกต่างตามอายุ

พฤติกรรมด้านการวางแผนมรดก

พฤติกรรมหัวข้อเรื่อง มีการศึกษาเรื่องการวางแผนมรดกกับบุคคลอื่นๆ ไม่มีความแตกต่างกันตามตัวแปรระดับการศึกษาแต่มีความแตกต่างตามเพศ อายุ และรายได้ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามเพศชาย มีระดับความถี่ของพฤติกรรมมากที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามเพศหญิง มีระดับความถี่ของพฤติกรรมน้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามอายุระหว่าง 51-60 ปี มีระดับความถี่ของพฤติกรรมมากที่สุด และกลุ่มอายุระหว่าง 31-40 ปี มีระดับความถี่ของพฤติกรรมน้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้มากกว่า 30,000 บาท มีระดับความถี่ของพฤติกรรมมากที่สุด และกลุ่มรายได้ระหว่าง 25,001-30,000 บาท มีระดับความถี่ของพฤติกรรมน้อยที่สุด

พฤติกรรมหัวข้อเรื่อง มีการวางแผนทางการเงินไว้สำหรับมรดกให้ลูกหลานของท่าน ไม่มีความแตกต่างกันตามตัวแปรเพศและระดับการศึกษา แต่มีความแตกต่างตามอายุและรายได้ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามอายุระหว่าง 51-60 ปี มีระดับความถี่ของพฤติกรรมมากที่สุด และกลุ่มอายุระหว่าง 31-40 ปี มีระดับความถี่ของพฤติกรรมน้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้มากกว่า 30,000 บาท มีระดับความถี่ของพฤติกรรมมากที่สุด และกลุ่มรายได้ระหว่าง 25,001-30,000 บาท มีระดับความถี่ของพฤติกรรมน้อยที่สุด

พฤติกรรมหัวข้อเรื่อง มีการศึกษาอย่างจริงจังเกี่ยวกับการวางแผนมรดก เช่น จากบทความ หนังสือ เป็นต้น ไม่มีความแตกต่างกันตามตัวแปรเพศแต่มีความแตกต่างตามอายุ ระดับการศึกษา และรายได้ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามอายุระหว่าง 51-60 ปี มีระดับความถี่ของพฤติกรรมมากที่สุด และกลุ่มอายุระหว่าง 31-40 ปี มีระดับความถี่ของพฤติกรรมน้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีระดับความถี่ของพฤติกรรมมากที่สุด และกลุ่มระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีระดับความถี่ของพฤติกรรมน้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้มากกว่า 30,000 บาท มีระดับความถี่ของพฤติกรรมมากที่สุด และกลุ่มรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท มีระดับความถี่ของพฤติกรรมน้อยที่สุด

ส่วนที่ 6 การทดสอบสมมติฐานความแตกต่างด้านปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ตามตัวแปร เพศ อายุ รายได้และระดับการศึกษา

ตารางที่ 46 สรุปปัจจัยทางประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อปัจจัยคุณลักษณะที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน (การทดสอบความแตกต่างที่ระดับนัยสำคัญ 0.05)

รายละเอียด	ปัจจัยส่วนบุคคล			
	เพศ	อายุ	การศึกษา	รายได้
การจัดการทางการเงิน				
1. การบริหารเงินเพื่อให้มีเงินสดใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน				
2. การบริหารเงินเพื่อให้มีเงินสดใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน				
3. การบริหารเงินเพื่อเป็นการรักษามูลค่าไว้ชั่วคราว				
การวางแผนด้านการประกันภัย				
4. ความคุ้มครองที่ครอบคลุมตามนโยบายของกรมธรรม์การประกันภัย				
5. ผลประโยชน์อื่นๆที่นอกเหนือจากความคุ้มครองหลักที่บริษัทเสนอให้กับผู้ถือกรมธรรม์				
6. คุณภาพการให้บริการของตัวแทน				
การวางแผนการลงทุน				
7. ผลตอบแทนที่คาดหวังที่จะได้รับจากการลงทุน				
8. อัตราการเติบโตของการลงทุน (อัตราการงอกเงยของเงินลงทุน)				
9. สภาพคล่องในการลงทุน เช่น สามารถคืนหน่วยลงทุนให้กลับมาเป็นเงินสดได้ทันทีเมื่อต้องการใช้เงิน				
การวางแผนการเกษียณ				
10. ปัญหาสุขภาพส่วนบุคคล				
11. ภาระหน้าที่ในการทำงานที่มีมากเกินไป				
12. ความกดดันจากปัจจัยภายนอกที่นอกเหนือจากที่ทำงาน				

ตารางที่ 46 สรุปปัจจัยทางประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อปัจจัยคุณลักษณะที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน (การทดสอบความแตกต่างที่ระดับนัยสำคัญ 0.05) (ต่อ)

รายละเอียด	ปัจจัยส่วนบุคคล			
	เพศ	อายุ	การศึกษา	รายได้
การวางแผนมรดก				
13. เพื่อเป็นการปกป้องความมั่งคั่งและเป็นการจัดการสินทรัพย์ของตน				
14. เพื่อป้องกันความยุ่งยากที่จะเกิดขึ้นภายในครอบครัวหลังจากการเสียชีวิตของตน				
15. เพื่อเป็นการแต่งตั้งผู้รับผิดชอบตามคำสั่งศาลให้จัดการงานหรือภาระของตนในกรณีที่ตนเสียชีวิต				

หมายเหตุ: เครื่องหมาย ■ แสดงถึงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 46 ผลการทดสอบสมมติฐานสามารถสรุปผลได้ ดังนี้

ปัจจัยคุณลักษณะที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการจัดการด้านการเงิน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลหัวข้อเรื่อง การบริหารเงินเพื่อให้มีเงินสดใช้จ่ายในชีวิตประจำวันไม่มีความแตกต่างกันตามตัวแปรเพศ อายุ รายได้ และระดับการศึกษา

ปัจจัยที่มีอิทธิพลหัวข้อเรื่อง การบริหารเงินเพื่อให้มีเงินสดใช้จ่ายในยามฉุกเฉินไม่มีความแตกต่างกันตามตัวแปรอายุ แต่มีความแตกต่างตาม เพศ ระดับการศึกษา และรายได้ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า เพศหญิงให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้มากกว่าเพศชาย กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีให้ความสำคัญมากที่สุด และกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีให้ความสำคัญน้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท ให้ความสำคัญมากที่สุด และกลุ่มรายได้น้อยกว่า 5,000 บาท ให้ความสำคัญน้อยที่สุด

ปัจจัยที่มีอิทธิพลหัวข้อเรื่อง การบริหารเงินเพื่อเป็นการรักษามูลค่าไว้ชั่วคราว ไม่มีความแตกต่างกันตามตัวแปรเพศ และระดับการศึกษา แต่มีความแตกต่างตาม อายุ และรายได้ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามอายุระหว่าง 22-30 ปี ให้ความสำคัญมากที่สุด และกลุ่มอายุระหว่าง 41-50 ปี ให้ความสำคัญน้อยที่สุด

กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ให้ความสำคัญมากที่สุด และกลุ่มรายได้มากกว่า 30,000 บาท ให้ความสำคัญน้อยที่สุด

ปัจจัยคุณลักษณะที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนด้านการประกันภัย

ปัจจัยที่มีอิทธิพลหัวข้อเรื่อง ความคุ้มครองที่ครอบคลุมตามนโยบายของกรมธรรม์การประกันภัย ไม่มีความแตกต่างกันตามตัวแปรเพศ และระดับการศึกษา แต่มีความแตกต่างตามอายุ และรายได้ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามอายุระหว่าง 41-50 ปี ให้ความสำคัญมากที่สุด และกลุ่มอายุระหว่าง 22-30 ปี กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้มากกว่า 30,000 บาท ให้ความสำคัญมากที่สุด และกลุ่มที่มีรายได้ระหว่าง 5,000-10,000 บาท ให้ความสำคัญน้อยที่สุด

ปัจจัยที่มีอิทธิพลหัวข้อเรื่อง ผลประโยชน์อื่นๆที่นอกเหนือจากความคุ้มครองหลักที่บริษัทเสนอให้กับผู้ถือกรมธรรม์ มีความแตกต่างกันตามตัวแปรเพศ อายุ รายได้ และระดับการศึกษา เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า เพศหญิง ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้มากกว่าเพศชาย กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามอายุระหว่าง 41-50 ปี ให้ความสำคัญมากที่สุด และกลุ่มอายุระหว่าง 22-30 ปี ให้ความสำคัญน้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้มากที่สุด และกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ให้ความสำคัญน้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้มากกว่า 30,000 บาท ให้ความสำคัญมากที่สุด และกลุ่มที่มีรายได้ระหว่าง 5,000-10,000 บาท ให้ความสำคัญน้อยที่สุด

ปัจจัยที่มีอิทธิพลหัวข้อเรื่อง คุณภาพการให้บริการของตัวแทน ไม่มีความแตกต่างกันตามตัวแปรอายุ แต่มีความแตกต่างตามเพศ รายได้ และระดับการศึกษา เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า เพศหญิง ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้มากกว่าเพศชาย กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้มากที่สุด และกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ให้ความสำคัญน้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ระหว่าง 20,001-25,000 บาท ให้ความสำคัญมากที่สุด และกลุ่มรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ให้ความสำคัญน้อยที่สุด

ปัจจัยคุณลักษณะที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการลงทุน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลหัวข้อเรื่อง ผลตอบแทนที่คาดหวังที่จะได้รับจากการลงทุน ไม่มีความแตกต่างกันตามตัวแปรอายุ แต่มีความแตกต่างตามเพศ รายได้ และระดับการศึกษา เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า เพศชาย ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้มากกว่าเพศหญิง กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้มาก

ที่สุด และกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีให้ความสำคัญน้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท ให้ความสำคัญมากที่สุด และกลุ่มรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ให้ความสำคัญน้อยที่สุด

ปัจจัยที่มีอิทธิพลหัวข้อเรื่อง อัตราการเติบโตของการลงทุน (อัตราการกองเงยของเงินลงทุน) ไม่มีความแตกต่างกันตามตัวแปรเพศ และอายุ แต่มีความแตกต่างตามระดับการศึกษา และรายได้ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า

กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้มากที่สุด และกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีให้ความสำคัญน้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้มากกว่า 30,000 บาท ให้ความสำคัญมากที่สุด และกลุ่มรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ให้ความสำคัญน้อยที่สุด

ปัจจัยที่มีอิทธิพลหัวข้อเรื่อง สภาพคล่องในการลงทุน เช่น สามารถคืนหน่วยลงทุนให้กลับมาเป็นเงินสดได้ทันทีเมื่อต้องการใช้เงิน ไม่มีความแตกต่างกันตามตัวแปรเพศ และอายุ แต่มีความแตกต่างตามระดับการศึกษา และรายได้ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้มากที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และกลุ่มที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่าปริญญาตรีให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ในระดับเดียวกัน กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท ให้ความสำคัญมากที่สุด และกลุ่มรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ให้ความสำคัญน้อยที่สุด

ปัจจัยคุณลักษณะที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเกษียณ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลหัวข้อเรื่อง ปัญหาสุขภาพส่วนบุคคล ไม่มีความแตกต่างกันตามตัวแปรเพศ แต่มีความแตกต่างตามอายุ ระดับการศึกษา และรายได้ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามอายุระหว่าง 41-50 ปี ให้ความสำคัญมากที่สุด และกลุ่มอายุระหว่าง 22-30 ปี ให้ความสำคัญน้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้มากที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้น้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท ให้ความสำคัญมากที่สุด และกลุ่มรายได้ระหว่าง 5,000-10,000 บาท ให้ความสำคัญน้อยที่สุด

ปัจจัยที่มีอิทธิพลหัวข้อเรื่อง ภาระหน้าที่ในการทำงานที่มีมากเกินไป ไม่มีความแตกต่างกันตามตัวแปรเพศ แต่มีความแตกต่างตามอายุ ระดับการศึกษา และรายได้ เมื่อเปรียบเทียบ

ค่าเฉลี่ยรายคู่ตามกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามอายุระหว่าง 41-50 ปี ให้ความสำคัญมากที่สุด และกลุ่มอายุระหว่าง 51-60 ปี ให้ความสำคัญน้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้มากที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้น้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้มากกว่า 30,000 บาท ให้ความสำคัญมากที่สุด และกลุ่มรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ให้ความสำคัญน้อยที่สุด

ปัจจัยที่มีอิทธิพลหัวข้อเรื่อง ความกดดันจากปัจจัยภายนอกที่นอกเหนือจากที่ทำงาน ไม่มีความแตกต่างกันตามตัวแปรเพศ แต่มีความแตกต่างตามอายุ ระดับการศึกษา และรายได้ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามอายุระหว่าง 41-50 ปี ให้ความสำคัญมากที่สุด และกลุ่มอายุระหว่าง 51-60 ปี ให้ความสำคัญน้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้มากที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้น้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้มากกว่า 30,000 บาท ให้ความสำคัญมากที่สุด และกลุ่มรายได้ระหว่าง 5,000-10,000 บาท ให้ความสำคัญน้อยที่สุด

ปัจจัยคุณลักษณะที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนมรดก

ปัจจัยที่มีอิทธิพลหัวข้อเรื่อง เพื่อเป็นการปกป้องความมั่งคั่งและเป็นการจัดการสินทรัพย์ของตน ไม่มีความแตกต่างกันตามตัวแปรเพศ แต่มีความแตกต่างตามอายุ ระดับการศึกษา และรายได้ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามอายุระหว่าง 41-50 ปี ให้ความสำคัญมากที่สุด และกลุ่มอายุระหว่าง 31-40 ปี ให้ความสำคัญน้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้มากที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้น้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท ให้ความสำคัญมากที่สุด และกลุ่มรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ให้ความสำคัญน้อยที่สุด

ปัจจัยที่มีอิทธิพลหัวข้อเรื่อง ป้องกันความยุ่งยากที่จะเกิดขึ้นภายในครอบครัวหลังจากการเสียชีวิตของตน ไม่มีความแตกต่างกันตามตัวแปรเพศ และอายุ แต่มีความแตกต่างตามระดับการศึกษา และรายได้ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้มากที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้น้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้มากกว่า 30,000 บาท ให้ความสำคัญมากที่สุด และกลุ่มรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ให้ความสำคัญน้อยที่สุด

ปัจจัยที่มีอิทธิพลหัวข้อเรื่อง เพื่อเป็นการแต่งตั้งผู้รับผิดชอบตามคำสั่งศาลให้จัดการงานหรือภาระของกัน ในกรณีที่ฉันเสียชีวิต ไม่มีความแตกต่างกันตามตัวแปรเพศ และอายุ แต่มีความแตกต่างตามระดับการศึกษา และรายได้ เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ตามกลุ่มของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้มากที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้น้อยที่สุด กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้มากกว่า 30,000 บาทให้ความสำคัญมากที่สุด และกลุ่มรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาทให้ความสำคัญน้อยที่สุด

อภิปรายผลการศึกษา

จากสรุปผลการศึกษาเรื่อง ทักษะคิดต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนวัยทำงานในภาคเหนือ โดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ แนวคิดการบริหารการเงินส่วนบุคคล และปัจจัยคุณลักษณะที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล สามารถอภิปรายผลการศึกษาได้ดังนี้

1. องค์ประกอบของทัศนคติในส่วนที่เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจหรือความเชื่อ

(The Cognitive Component)

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจที่มีต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล โดยภาพรวมระดับปานกลาง และเรื่องที่คุณตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจถูกต้องมากที่สุดต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล คือ เรื่องกิจกรรมทางการเงินประกอบด้วยรู้จักหาเงิน รู้จักออมเงิน รู้จักใช้เงิน รู้จักการลงทุน และการบริหารด้านหนี้สิน รองลงมาคือ เรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ครอบคลุมถึงการจัดการด้านการเงิน ดังนี้ การวางแผนการบริโภคและอุปโภค การวางแผนประกันภัย การวางแผนภาษี การวางแผนการลงทุน การวางแผนเพื่อวัยเกษียณ และการวางแผนมรดก และเรื่องงบการเงินส่วนบุคคลเป็นเครื่องมือที่ใช้สำหรับจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล ไม่สามารถอภิปรายผลได้ เนื่องจากยังไม่มีผู้ศึกษามาก่อน

เรื่องที่คุณตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจถูกต้องน้อยที่สุดต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล คือ การลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) สามารถนำมาลดหย่อนภาษีได้จริงไม่เกิน 15% ของเงินรายได้ สูงสุดไม่เกิน 300,000 บาท รองลงมา คือ เรื่องคุณควรมีเงินสำรองเผื่อฉุกเฉิน ประมาณ 3-6 เท่า ของรายได้ปัจจุบัน และค่าใช้จ่ายหลังเกษียณอายุของคนเราจะประมาณ 70% ของรายจ่ายก่อนการเกษียณ ไม่สามารถอภิปรายผลได้ เนื่องจากยังไม่มีผู้ศึกษามาก่อน

2. องค์ประกอบทางด้านความชอบ อารมณ์และความรู้สึก (Affective Component)

เป็นองค์ประกอบสำคัญเกี่ยวกับการที่บุคคลมีปฏิกิริยา หรือการประเมินทางด้านอารมณ์หรือความรู้สึกที่มีต่อวัตถุประสงค์เป้าหมาย สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ตารางที่ 47 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นของผลการศึกษารั้งนี้เทียบกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในหัวข้อย่อยการจัดการด้านการเงิน

รายละเอียด	ผลการศึกษาของ ประเทศมาเลเซีย*		ผลการศึกษาในครั้งนี้	
	ค่าเฉลี่ย	ระดับ ความ คิดเห็น	ค่าเฉลี่ย	ระดับ ความ คิดเห็น
การจัดการด้านการเงิน				
1. ฉันใช้จ่ายเงินอย่างระมัดระวัง	3.89	เห็นด้วย	4.03	เห็นด้วย
2. ฉันมีการจัดสรรงบประมาณรายรับ - รายจ่าย อย่างดี	3.65	เห็นด้วย	3.76	เห็นด้วย
3. ฉันคิดว่าเงินเป็นสัญลักษณ์แห่งความสำเร็จ	3.71	เห็นด้วย	3.55	เห็นด้วย
4. ฉันคิดว่าเงินเป็นสิ่งหนึ่งที่แสดงถึงการบรรลุ เป้าหมายในชีวิต	3.68	เห็นด้วย	3.66	เห็นด้วย

หมายเหตุ: ผลการศึกษาของประเทศมาเลเซีย* เรื่อง An Empirical Analysis of Personal Financial Planning in an Emerging Economy ของ Ming-Ming Lai and Wei-Khong Tan (2009)

ตารางที่ 47 พบว่า การวางแผนการเงินส่วนบุคคล ด้านการจัดการด้านการเงินนั้น ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับข้อความดังต่อไปนี้ ฉันใช้จ่ายเงินอย่างระมัดระวัง ฉันมีการจัดสรรงบประมาณรายรับ - รายจ่ายอย่างดี ฉันคิดว่าเงินเป็นสัญลักษณ์แห่งความสำเร็จ และฉันคิดว่าเงินเป็นสิ่งหนึ่งที่แสดงถึงการบรรลุเป้าหมายในชีวิต ซึ่งให้ผลการศึกษาสอดคล้องกับ Ming-Ming Lai and Wei-Khong Tan (2009) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาเชิงประจักษ์เรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในประเทศมาเลเซีย

ตารางที่ 48 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นของผลการศึกษาคั้งนี้ เทียบกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในหัวข้อย่อยการวางแผนด้านการประกันภัย

รายละเอียด	ผลการศึกษาของ ประเทศมาเลเซีย*		ผลการศึกษาในครั้งนี้	
	ค่าเฉลี่ย	ระดับ ความ คิดเห็น	ค่าเฉลี่ย	ระดับ ความ คิดเห็น
การวางแผนด้านการประกันภัย				
5. การประกันภัยเป็นการลงทุนหลักของฉัน	2.90	ไม่แน่ใจ	2.89	ไม่แน่ใจ
6. การประกันภัยเป็นรูปแบบของเงินฝากไว้เพื่อ การเกษียณ	3.55	เห็นด้วย	3.52	เห็นด้วย
7. การประกันภัยเป็นรูปแบบหนึ่งของการบังคับ ฝากเงินเพื่อสร้างความมั่นคงว่าจะมีเงินรายได้ เข้ามา หากสมาชิกในครอบครัวเสียชีวิตหรือ ประสบอุบัติเหตุ	3.82	เห็นด้วย	3.86	เห็นด้วย
8. ฉันมีกรมธรรม์การประกันภัยที่ให้ความ ค้ำครองที่เพียงพอ	3.22	ไม่แน่ใจ	3.42	เห็นด้วย
9. หากฉันกลายเป็นคนพิการ ค่าชดเชยจากการ ประกันภัยเป็นสิ่งจำเป็น	3.59	เห็นด้วย	3.96	เห็นด้วย
10. ฉันคิดว่าการตัดสินใจซื้อประกันภัยนั้นเป็นเรื่อง ยาก	3.09	ไม่แน่ใจ	3.25	ไม่แน่ใจ

หมายเหตุ: ผลการศึกษาของประเทศมาเลเซีย* เรื่อง An Empirical Analysis of Personal Financial Planning in an Emerging Economy ของ Ming-Ming Lai and Wei-Khong Tan (2009)

ตารางที่ 48 พบว่า การวางแผนการเงินส่วนบุคคล การวางแผนด้านการประกันภัยนั้น ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับข้อความดังต่อไปนี้ การประกันภัยเป็น รูปแบบของเงินฝากไว้เพื่อการเกษียณ การประกันภัยเป็นรูปแบบหนึ่งของการบังคับฝากเงินเพื่อ สร้างความมั่นคงว่าจะมีเงินรายได้เข้ามา หากสมาชิกในครอบครัวเสียชีวิตหรือประสบอุบัติเหตุ หากฉันกลายเป็นคนพิการ ค่าชดเชยจากการประกันภัยเป็นสิ่งจำเป็น ซึ่งให้ผลการศึกษาสอดคล้อง

กับ Ming–Ming Lai and Wei-Khong Tan (2009) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาเชิงประจักษ์เรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในประเทศมาเลเซีย

ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามไม่แน่ใจที่จะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความดังต่อไปนี้ การประกันภัยเป็นการลงทุนหลักของฉัน และฉันคิดว่าการตัดสินใจซื้อประกันภัยนั้นเป็นเรื่องยาก ซึ่งให้ผลการศึกษาสอดคล้องกับ Ming–Ming Lai and Wei-Khong Tan (2009) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาเชิงประจักษ์เรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในประเทศมาเลเซีย

ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับข้อความดังต่อไปนี้ ฉันมีกรรมธรรม์การประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองที่เพียงพอ ซึ่งให้ผลการศึกษาไม่สอดคล้องกับ Ming–Ming Lai and Wei-Khong Tan (2009) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาเชิงประจักษ์เรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในประเทศมาเลเซีย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามประชาชนมาเลเซียส่วนใหญ่ไม่แน่ใจที่จะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความดังต่อไปนี้ ฉันมีกรรมธรรม์การประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองที่เพียงพอ

ตารางที่ 49 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นของผลการศึกษาลักษณะนี้เทียบกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในหัวข้อย่อยการวางแผนเพื่อการลงทุน

รายละเอียด	ผลการศึกษาของ ประเทศมาเลเซีย*		ผลการศึกษาในครั้งนี้	
	ค่าเฉลี่ย	ระดับ ความ คิดเห็น	ค่าเฉลี่ย	ระดับ ความ คิดเห็น
การวางแผนเพื่อการลงทุน				
11. ในปัจจุบันการลงทุนเป็นเรื่องที่สำคัญมาก	4.20	เห็นด้วย	4.15	เห็นด้วย
12. การลงทุน คือ การจัดสรรเงินทุนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ทางการเงินในระยะยาว	4.18	เห็นด้วย	4.15	เห็นด้วย
13. การลงทุนเป็นการสร้างความสำเร็จทางการเงินในระยะยาว	3.94	เห็นด้วย	4.05	เห็นด้วย

ตารางที่ 49 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นของผลการศึกษาคั้งนี้ เทียบกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในหัวข้อการวางแผนเพื่อการลงทุน (ต่อ)

รายละเอียด	ผลการศึกษาของ ประเทศมาเลเซีย*		ผลการศึกษาในครั้งนี้	
	ค่าเฉลี่ย	ระดับ ความ คิดเห็น	ค่าเฉลี่ย	ระดับ ความ คิดเห็น
การวางแผนเพื่อการลงทุน				
14. ฉันภูมิใจในการลงทุนของฉันและต้องการให้ เพื่อนๆรับรู้อ	3.32	ไม่แน่ใจ	3.26	ไม่แน่ใจ
15. ฉันเชื่อว่าการลงทุนของบุคคลเป็นสิ่งที่สามารถ ใช้ชีวิตความสามารถของบุคคลนั้นๆ	3.61	เห็นด้วย	3.67	เห็นด้วย

หมายเหตุ: ผลการศึกษาของประเทศมาเลเซีย* เรื่อง An Empirical Analysis of Personal Financial Planning in an Emerging Economy ของ Ming-Ming Lai and Wei-Khong Tan (2009)

ตารางที่ 49 พบว่า การวางแผนการเงินส่วนบุคคล การวางแผนเพื่อการลงทุนนั้น ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับข้อความดังต่อไปนี้ ในปัจจุบันการลงทุนเป็นเรื่องที่สำคัญมาก การลงทุน คือ การจัดสรรเงินทุนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ทางการเงินในระยะยาว การลงทุนเป็นการสร้างความสำเร็จทางการเงินในระยะยาว และฉันเชื่อว่าการลงทุนของบุคคลเป็นสิ่งที่สามารถใช้ชีวิตความสามารถของบุคคลนั้นๆ ซึ่งให้ผลการศึกษาสอดคล้องกับ Ming-Ming Lai and Wei-Khong Tan (2009) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาเชิงประจักษ์เรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในประเทศมาเลเซีย

ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามไม่แน่ใจที่จะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความดังต่อไปนี้ ฉันภูมิใจในการลงทุนของฉันและต้องการให้เพื่อนๆรับรู้อ ซึ่งให้ผลการศึกษาสอดคล้องกับ Ming-Ming Lai and Wei-Khong Tan (2009) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาเชิงประจักษ์เรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในประเทศมาเลเซีย

ตารางที่ 50 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นของผลการศึกษาคั้งนี้ เทียบกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในหัวข้อย่อยการวางแผนเพื่อการเกษียณ

รายละเอียด	ผลการศึกษาของ ประเทศมาเลเซีย*		ผลการศึกษาในครั้งนี้	
	ค่าเฉลี่ย	ระดับ ความ คิดเห็น	ค่าเฉลี่ย	ระดับ ความ คิดเห็น
การวางแผนเพื่อการเกษียณ				
16. การเกษียณเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดความวิตกกังวลในใจ	3.31	ไม่แน่ใจ	3.34	ไม่แน่ใจ
17. ฉันกลัวว่าฉันจะกลายเป็นคนที่ไม่มีประโยชน์หลังจากเกษียณ	3.48	เห็นด้วย	3.04	ไม่แน่ใจ
18. ฉันกลัวว่าฉันจะรู้สึกเหงาหลังจากเกษียณ	3.50	เห็นด้วย	2.98	ไม่แน่ใจ
19. การเกษียณเป็นการปรับตัวในรูปแบบการดำเนินชีวิตที่ยากลำบากอย่างหนึ่ง	3.23	ไม่แน่ใจ	3.02	ไม่แน่ใจ
20. หลังจากการเกษียณแล้ว ฉันมีโอกาสทำบางสิ่งบางอย่างที่ไม่มีโอกาสทำในวัยทำงาน	3.92	เห็นด้วย	3.78	เห็นด้วย

หมายเหตุ: ผลการศึกษาของประเทศมาเลเซีย* เรื่อง An Empirical Analysis of Personal Financial Planning in an Emerging Economy ของ Ming-Ming Lai and Wei-Khong Tan (2009)

ตารางที่ 50 พบว่า การวางแผนการเงินส่วนบุคคล การวางแผนเพื่อการเกษียณนั้น ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับข้อความดังต่อไปนี้ หลังจากการเกษียณแล้ว ฉันมีโอกาสทำบางสิ่งบางอย่างที่ไม่มีโอกาสทำในวัยทำงาน ซึ่งให้ผลการศึกษาสอดคล้องกับ Ming-Ming Lai and Wei-Khong Tan (2009) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาเชิงประจักษ์เรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในประเทศมาเลเซีย และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Vivien K.G. Lim (2003) ที่ได้ศึกษาเชิงประจักษ์เรื่องทัศนคติที่มีต่อการเกษียณของประชาชนสิงคโปร์ ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามไม่แน่ใจที่จะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความดังต่อไปนี้ การเกษียณเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดความวิตกกังวลในใจ และการเกษียณเป็นการปรับตัวในรูปแบบการดำเนินชีวิตที่ยากลำบากอย่างหนึ่ง ซึ่งให้ผลการศึกษาสอดคล้องกับ

Ming-Ming Lai and Wei-Khong Tan (2009) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาเชิงประจักษ์เรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในประเทศมาเลเซีย แต่ผลการศึกษาไม่สอดคล้องกับ Vivien K.G. Lim (2003) ที่ได้ศึกษาเชิงประจักษ์เรื่องทัศนคติที่มีต่อการเกษียณของประชาชนสิงคโปร์ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับข้อความดังต่อไปนี้ การเกษียณเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดความวิตกกังวลในใจ แต่เห็นด้วยกับการเกษียณเป็นการปรับตัวในรูปแบบการดำเนินชีวิตที่ยากลำบากอย่างหนึ่ง

ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามไม่แน่ใจที่จะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความดังต่อไปนี้ ฉันกลัวว่าฉันจะกลายเป็นคนที่ไม่มียุทธศาสตร์หลังจากเกษียณ และฉันกลัวว่าฉันจะรู้สึกเหงาหลังจากเกษียณ ซึ่งให้ผลการศึกษาไม่สอดคล้องกับ Ming-Ming Lai and Wei-Khong Tan (2009) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาเชิงประจักษ์เรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในประเทศมาเลเซีย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับหัวข้อเรื่องฉันกลัวว่าฉันจะกลายเป็นคนที่ไม่มียุทธศาสตร์หลังจากเกษียณ และฉันกลัวว่าฉันจะรู้สึกเหงาหลังจากเกษียณ และ ไม่สอดคล้องกับ Vivien K.G. Lim (2003) ที่ได้ศึกษาเชิงประจักษ์เรื่องทัศนคติที่มีต่อการเกษียณของประชาชนสิงคโปร์ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับข้อความที่ว่า ฉันกลัวว่าฉันจะรู้สึกเหงาหลังจากเกษียณ

ตารางที่ 51 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นของผลการศึกษารังนี้เทียบกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในหัวข้อย่อยการวางแผนมรดก

รายละเอียด	ผลการศึกษาของ ประเทศมาเลเซีย*		ผลการศึกษาในครั้งนี	
	ค่าเฉลี่ย	ระดับ ความ คิดเห็น	ค่าเฉลี่ย	ระดับ ความ คิดเห็น
การวางแผนมรดก				
21. ฉันรู้ว่ารายได้ของครอบครัวในอนาคตส่วนหนึ่งมาจากการได้รับมรดก	3.56	เห็นด้วย	3.16	ไม่แน่ใจ
22. ฉันเข้าใจว่าผู้รับมรดกต้องเสียภาษีเมื่อได้รับมรดก	3.39	ไม่แน่ใจ	3.81	เห็นด้วย

ตารางที่ 51 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นของผลการศึกษาคำนี้
เทียบกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในหัวข้อย่อยการวางแผนมรดก

รายละเอียด	ผลการศึกษาของ ประเทศมาเลเซีย*		ผลการศึกษาในครั้งนี้	
	ค่าเฉลี่ย	ระดับ ความ คิดเห็น	ค่าเฉลี่ย	ระดับ ความ คิดเห็น
การวางแผนมรดก				
23. การวางแผนมรดกของฉันมีการคำนึงถึง ผลกระทบต่อด้านอัตราเงินเฟ้อและมาตรฐาน การครองชีพที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา	3.50	เห็นด้วย	3.38	ไม่แน่ใจ

หมายเหตุ: ผลการศึกษาของประเทศมาเลเซีย* เรื่อง An Empirical Analysis of Personal Financial Planning in an
Emerging Economy ของ Ming-Ming Lai and Wei-Khong Tan (2009)

ตารางที่ 51 พบว่า การวางแผนการเงินส่วนบุคคล การวางแผนมรดกนั้น ระดับความ
คิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับข้อความดังต่อไปนี้ ฉันเข้าใจว่าผู้รับมรดกต้องเสียภาษี
เมื่อได้รับมรดก ซึ่งให้ผลการศึกษาไม่สอดคล้องกับ Ming-Ming Lai and Wei-Khong Tan (2009)
ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาเชิงประจักษ์เรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในประเทศ
มาเลเซีย พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามไม่แน่ใจที่จะเห็นด้วย หรือเห็นด้วยกับหัวข้อเรื่องฉันเข้าใจว่า
ผู้รับมรดกต้องเสียภาษีเมื่อได้รับมรดก

ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามไม่แน่ใจที่จะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับ
ข้อความดังต่อไปนี้ ฉันรู้ว่ารายได้ของครอบครัวในอนาคตส่วนหนึ่งมาจากการได้รับมรดก และการ
วางแผนมรดกของฉันมีการคำนึงถึงผลกระทบต่อด้านอัตราเงินเฟ้อและมาตรฐานการครองชีพที่มีการ
เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ซึ่งให้ผลการศึกษาไม่สอดคล้องกับ Ming-Ming Lai and Wei-Khong Tan
(2009) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาเชิงประจักษ์เรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนใน
ประเทศมาเลเซีย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับหัวข้อเรื่องฉันรู้ว่ารายได้ของครอบครัวใน
อนาคตส่วนหนึ่งมาจากการได้รับมรดก และการวางแผนมรดกของฉันมีการคำนึงถึงผลกระทบต่อด้าน
อัตราเงินเฟ้อและมาตรฐานการครองชีพที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

3. องค์ประกอบของการเกิดพฤติกรรม (Behavioral Component)

เป็นแนวโน้มที่บุคคลจะก่อปฏิกริยาอย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะ หรือประพฤติปฏิบัติในวิถีทางใดวิถีทางหนึ่งต่อวัตถุเป้าหมาย โดยอิงหลักจากความเชื่อและความรู้สึกรู้สีกของบุคคลสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

พฤติกรรมกรรมการจัดการด้านการเงิน จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการวางแผนบริหารการเงินอย่างสม่ำเสมอ โดยมีความถี่อยู่ในระดับบ่อยครั้ง ซึ่งมีการเปรียบเทียบการจัดการด้านการเงินกับบุคคลอื่นๆ และมีการศึกษาอย่างจริงจังเกี่ยวกับการจัดการทางการเงิน มีพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งให้ผลการศึกษาสอดคล้องกับ Ming-Ming Lai and Wei-Khong Tan (2009) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาเชิงประจักษ์เรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในประเทศมาเลเซีย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความถี่ของพฤติกรรมในระดับบ่อยครั้งในการวางแผนบริหารการเงินอย่างสม่ำเสมอ แต่ผลการศึกษาไม่สอดคล้องกันในเรื่องมีการเปรียบเทียบการจัดการด้านการเงินกับบุคคลอื่นๆ และมีการศึกษาอย่างจริงจังเกี่ยวกับการจัดการทางการเงิน

มีความถี่ของพฤติกรรมในระดับบ่อยครั้ง

พฤติกรรมกรรมการวางแผนด้านการประกันภัย จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีพฤติกรรมกรรมการวางแผนด้านการประกันภัยอยู่ในระดับปานกลางทั้งในเรื่องมีการศึกษาเรื่องการทำประกันภัยกับบุคคลอื่นๆ มีการวางแผนการซื้อประกันภัยอย่างสม่ำเสมอ มีการศึกษาอย่างจริงจังเกี่ยวกับเกี่ยวกับการวางแผนการประกันภัย เช่น จากบทความ หนังสือ เป็นต้น ซึ่งให้ผลการศึกษาไม่สอดคล้องกับ Ming-Ming Lai and Wei-Khong Tan (2009) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาเชิงประจักษ์เรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในประเทศมาเลเซีย พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีพฤติกรรมบ่อยครั้งในการวางแผนด้านการประกันภัย โดยเห็นว่าการประกันภัยนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการวางแผนการเงินส่วนบุคคลในการเตรียมพร้อมป้องกันการสูญเสียชีวิตและทรัพย์สิน

พฤติกรรมกรรมการวางแผนเพื่อการลงทุน จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีพฤติกรรมกรรมการวางแผนเพื่อการลงทุนอยู่ในระดับปานกลางทั้งในเรื่องมีการศึกษาเรื่องการลงทุนกับบุคคลอื่นๆ มีการจัดสรรเงินไว้เพื่อการลงทุนอย่างสม่ำเสมอ และมีการศึกษาอย่างจริงจังเกี่ยวกับการวางแผนการลงทุน เช่น จากบทความ หนังสือ เป็นต้น ซึ่งให้ผลการศึกษาสอดคล้องกับ Ming-Ming Lai and Wei-Khong Tan (2009) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาเชิงประจักษ์เรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในประเทศมาเลเซีย ยกเว้นพฤติกรรมด้านการศึกษาเรื่องการลงทุนกับบุคคลอื่นๆ ที่ผู้ตอบแบบสอบถามของประเทศมาเลเซียมีพฤติกรรมอยู่ในระดับบ่อยครั้ง

พฤติกรรมกรวางแผนเพื่อการเกษียณ จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีพฤติกรรมกรวางแผนเพื่อการเกษียณ อยู่ในระดับปานกลางทั้งในเรื่องมีการปรึกษากรวางแผนการเกษียณกับบุคคลอื่นๆ มีการวางแผนทางการเงินไว้สำหรับการเกษียณ และมีการศึกษาอย่างจริงจังเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินเพื่อการเกษียณ เช่น จากบทความ หนังสือ เป็นต้น ซึ่งให้ผลการศึกษาสอดคล้องกับ Ming-Ming Lai and Wei-Khong Tan (2009) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาเชิงประจักษ์เรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในประเทศมาเลเซีย ผู้ตอบแบบสอบถามของประเทศมาเลเซีย ร้อยละ 38.5 และผู้ตอบแบบสอบถามวัยทำงานในภาคเหนือของประเทศไทย ร้อยละ 25.4 ไม่เคยมีการศึกษาอย่างจริงจังเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินเพื่อการเกษียณ ทั้งนี้ผลการศึกษาไม่สอดคล้องกับ Vivien K.G. Lim (2003) ที่ได้ศึกษาเชิงประจักษ์เรื่องทัศนคติที่มีต่อการเกษียณของประชาชนสิงคโปร์ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ร้อยละ 50.5 มีการปรึกษาเรื่องการวางแผนการเกษียณกับบุคคลอื่นๆ บ่อยครั้ง และร้อยละ 47.5 มีการศึกษาอย่างจริงจังเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินเพื่อการเกษียณ

พฤติกรรมกรวางแผนมรดก จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีพฤติกรรมกรวางแผนมรดกอยู่ในระดับนานๆ ครั้ง ในหัวข้อเรื่องมีการปรึกษาเรื่องการวางแผนมรดกกับบุคคลอื่นๆ และมีการศึกษาอย่างจริงจังเกี่ยวกับการวางแผนมรดก เช่น จากบทความ หนังสือ เป็นต้น และผู้ตอบแบบสอบถามมีพฤติกรรมกรวางแผนมรดกอยู่ในระดับปานกลางในหัวข้อเรื่องมีการวางแผนทางการเงินไว้สำหรับมรดกให้ลูกหลานของท่าน ซึ่งผลการศึกษาของ Ming-Ming Lai and Wei-Khong Tan (2009) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาเชิงประจักษ์เรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในประเทศมาเลเซีย พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการปรึกษาเรื่องการวางแผนมรดกกับบุคคลอื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 30.3 มีการวางแผนทางการเงินไว้สำหรับมรดกให้ลูกหลานของท่านในระดับปานกลาง ร้อยละ 29.8 และผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เคยศึกษาอย่างจริงจังเกี่ยวกับการวางแผนมรดก เช่น จากบทความ หนังสือ เป็นต้น ร้อยละ 31.8 ซึ่งจากการศึกษาครั้งนี้ก็พบว่า กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ร้อยละ 31.1 ไม่เคยศึกษาอย่างจริงจังเกี่ยวกับการวางแผนมรดก เช่น จากบทความ หนังสือ เป็นต้น

ปัจจัยคุณลักษณะที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลในด้านต่างๆ

ปัจจัยคุณลักษณะที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล มีองค์ประกอบและความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับหลายสิ่ง เช่น อาชีพ รายได้ และวิถีการดำเนินชีวิตของบุคคล การเลือกอาชีพ และรายได้ เป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดวิถีการดำเนินชีวิต และเป้าหมายทางการเงินของบุคคล ความต้องการด้านต่างๆ และระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้

จากการศึกษาในภาพรวม พบว่า เพศ อายุ รายได้ และระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อความรู้สึก ความคิดเห็น พฤติกรรมที่แตกต่างกันในเรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Ming-Ming Lai and Wei-Khong Tan (2009) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาเชิงประจักษ์เรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในประเทศมาเลเซีย พบว่าความแตกต่างของตัวแปร อายุ เชื้อชาติ และระดับการศึกษา ส่งผลต่อความแตกต่างของพฤติกรรมการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

ทั้งนี้ปัจจัยคุณลักษณะที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลในด้านต่างๆ ที่นอกเหนือจากปัจจัยทางประชากรศาสตร์ มีรายละเอียด ดังนี้

ปัจจัยคุณลักษณะที่มีอิทธิพลต่อการจัดการด้านการเงิน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 73.5 มีความเห็นว่าการบริหารเงินเพื่อให้มีเงินสดใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน มีอิทธิพลอย่างมากต่อการตัดสินใจวางแผนการจัดการด้านการเงิน ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ Ming-Ming Lai and Wei-Khong Tan (2009) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาเชิงประจักษ์เรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในประเทศมาเลเซีย พบว่า การบริหารเงินเพื่อให้มีเงินสดใช้จ่ายในชีวิตประจำวันมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจวางแผนการจัดการด้านการเงินในระดับปานกลาง

ผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 69.5 มีความเห็นว่าการบริหารเงินเพื่อให้มีเงินสดใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน มีอิทธิพลอย่างมากต่อการตัดสินใจวางแผนการจัดการด้านการเงิน และผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 48.7 มีความเห็นว่าการบริหารเงินเพื่อเป็นการรักษามูลค่าไว้ชั่วคราว มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจวางแผนการจัดการด้านการเงิน ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Ming-Ming Lai and Wei-Khong Tan (2009) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาเชิงประจักษ์เรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในประเทศมาเลเซีย

ปัจจัยคุณลักษณะที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนด้านการประกันภัย พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 56.0 ร้อยละ 46.7 และร้อยละ 54.7 เห็นด้วยว่า ความคุ้มครองที่ครอบคลุมตามนโยบายของกรมธรรม์การประกันภัย ผลประโยชน์อื่นๆที่นอกเหนือจากความคุ้มครองหลักที่บริษัทเสนอให้กับผู้ถือกรมธรรม์ และคุณภาพการให้บริการของตัวแทน มีอิทธิพลอย่างมากต่อการตัดสินใจในการวางแผนด้านการประกันภัย ซึ่งไม่สอดคล้องกับ Ming-Ming Lai and Wei-Khong Tan (2009) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาเชิงประจักษ์เรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในประเทศมาเลเซีย ปัจจัยดังกล่าวข้างต้นมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ตอบแบบสอบถามของประเทศมาเลเซียในระดับปานกลาง

ปัจจัยคุณลักษณะที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการลงทุน พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม

ร้อยละ 66.0 ร้อยละ 60.8 และร้อยละ 58.9 เห็นด้วยว่า ผลตอบแทนที่คาดหวังที่จะได้รับจากการลงทุน อัตราการเติบโตของการลงทุน (อัตราการลงทุนของเงินลงทุน) และสภาพคล่องในการลงทุน เช่น สามารถคืนหน่วยลงทุนให้กลับมาเป็นเงินสดได้ทันทีเมื่อต้องการใช้เงิน มีอิทธิพลอย่างมากต่อการตัดสินใจในการวางแผนการลงทุน ซึ่งสอดคล้องกับ Ming-Ming Lai and Wei-Khong Tan (2009) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาเชิงประจักษ์เรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในประเทศมาเลเซีย

ปัจจัยคุณลักษณะที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนเพื่อการเกษียณ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 65.4 และร้อยละ 46.8 เห็นด้วยว่าปัญหาสุขภาพส่วนบุคคล และภาระหน้าที่ในการทำงานที่มีมากเกินไป มีอิทธิพลอย่างมากต่อการตัดสินใจวางแผนเพื่อการเกษียณ ซึ่งไม่สอดคล้องกับ Ming-Ming Lai and Wei-Khong Tan (2009) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาเชิงประจักษ์เรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในประเทศมาเลเซีย พบว่าปัจจัยดังกล่าวมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจวางแผนเพื่อการเกษียณของประชาชนในประเทศมาเลเซียในระดับปานกลาง

ผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 44.1 เห็นด้วยว่าความกดดันจากปัจจัยภายนอกที่นอกเหนือจากที่ทำงาน มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจวางแผนเพื่อการเกษียณในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับ Ming-Ming Lai and Wei-Khong Tan (2009) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาเชิงประจักษ์เรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในประเทศมาเลเซีย

ปัจจัยคุณลักษณะที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนมรดก ผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 46.8 และร้อยละ 52.0 เห็นด้วยว่า การวางแผนมรดกเพื่อเป็นการปกป้องความมั่งคั่งและเป็นการจัดการสินทรัพย์ของฉันทัน และเพื่อป้องกันความยุ่งยากที่จะเกิดขึ้นภายในครอบครัวหลังจากการเสียชีวิตของฉันทันมีอิทธิพลอย่างมากต่อการตัดสินใจวางแผนมรดก ซึ่งสอดคล้องกับ Ming-Ming Lai and Wei-Khong Tan (2009) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาเชิงประจักษ์เรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในประเทศมาเลเซีย

ผู้ตอบแบบสอบถาม ร้อยละ 46.3 เห็นด้วยว่า เพื่อเป็นการแต่งตั้งผู้รับผิชอบตามคำสั่งศาลให้จัดการงานหรือภาระของฉันทันในกรณีที่ฉันทันเสียชีวิต มีอิทธิพลอย่างมากต่อการตัดสินใจวางแผนเพื่อการเกษียณ ซึ่งไม่สอดคล้องกับ Ming-Ming Lai and Wei-Khong Tan (2009) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาเชิงประจักษ์เรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในประเทศมาเลเซียต่อการตัดสินใจวางแผนเพื่อการเกษียณในระดับปานกลาง

ข้อค้นพบ

จากผลการศึกษาทัศนคติต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชาชนวัยทำงานในภาคเหนือมีข้อค้นพบ ดังต่อไปนี้

1. ในภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความรู้ความเข้าใจเรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลอยู่ในระดับปานกลาง และมีความคิดเห็นเชิงบวกต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล แต่มีพฤติกรรมการวางแผนการเงินส่วนบุคคลอยู่ในระดับปานกลาง
2. ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจเรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคล โดยสามารถตอบคำถามถูกต้องมากที่สุดในเรื่ององค์ประกอบของกิจกรรมทางการเงิน รองลงมาคือเรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ครอบคลุมถึงการจัดการการเงินด้านต่างๆ ดังนี้ การวางแผนการบริโภคและอุปโภคที่มีประสิทธิภาพ การวางแผนประกันภัย การวางแผนภาษี การวางแผนการลงทุน การวางแผนเพื่อวัยเกษียณ และการวางแผนมรดก และงบการเงินส่วนบุคคลเป็นเครื่องมือที่ใช้สำหรับจัดทำแผนการเงินส่วนบุคคล คำถามดังกล่าวนี้เป็นภาพรวมของการวางแผนการเงินส่วนบุคคล และการจัดการด้านการเงิน ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่เห็นด้วยกับข้อความดังนี้ ฉันใช้จ่ายเงินอย่างระมัดระวัง ฉันมีการจัดสรรงบประมาณรายรับ-รายจ่ายอย่างดี ฉันคิดว่าเงินเป็นสิ่งที่แสดงถึงการบรรลุเป้าหมายในชีวิต และฉันคิดว่าเงินเป็นสัญลักษณ์แห่งความสำเร็จ ซึ่งแสดงว่าคนส่วนใหญ่มีการจัดสรรเงินรายได้ให้เพียงพอต่อรายจ่ายที่จะเกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน และในอนาคต และมีความเห็นว่า “เงิน” เป็นเครื่องมือในการสนับสนุนชีวิตให้ไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับพฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีพฤติกรรมการวางแผนจัดการด้านการเงินอยู่ในระดับบ่อยครั้ง

การบริหารเงินเพื่อให้มีเงินสดใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน และการบริหารเงินเพื่อให้มีเงินสดใช้จ่ายในยามฉุกเฉินมีอิทธิพลอย่างมากต่อการจัดการด้านการเงิน สำหรับการบริหารเงินเพื่อเป็นการรักษามูลค่าไว้ชั่วคราว มีอิทธิพลต่อการจัดการด้านการเงินในระดับปานกลาง จากข้อมูลนี้สะท้อนว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ความเข้าใจเข้าต่อเรื่องเงินเฟ้อ และมูลค่าของเงินตามเวลาที่มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล

3. ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเข้าใจว่าการทำประกันภัย เพื่อเป็นการบรรเทา หรือชดเชยความสูญเสียในรูปของเงินทดแทน ที่จ่ายให้โดยบริษัทประกันภัย และการทำประกันชีวิตสามารถนำเงินค่าเบี้ยประกันมาลดหย่อนภาษีได้ตามจริง สูงสุดไม่เกิน 100,000 บาท และเห็นด้วยว่า การประกันภัยเป็นรูปแบบหนึ่งของการบังคับฝากเงินเพื่อสร้างความมั่นคงว่าจะมีเงินรายได้เข้ามาในชีวิตหลังวัยเกษียณ หรือหากเกิดเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดต่อตนเองหรือบุคคลในครอบครัว เช่น การเสียชีวิตก่อนวัยอันควร การบาดเจ็บ เจ็บป่วย หรือทุพพลภาพนั้น การประกันภัยสามารถช่วย

บรรเทาความสูญเสียและภาระค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นได้ แต่ผู้ตอบแบบสอบถามก็ไม่แน่ใจในที่จะเห็นด้วยหรือไม่เห็นกับข้อความที่ว่า การประกันภัยนั้นเป็นการลงทุนหลักของตนเอง จึงสรุปได้ว่าคนส่วนใหญ่คิดว่า การวางแผนประกันภัยเป็นทางเลือกหนึ่งในการออมเงินเพื่อเป็นการสร้างความมั่นคงทางการเงินหรือป้องกันความมั่งคั่ง มากกว่าการเป็นทางเลือกสำหรับการลงทุน ทั้งนี้พฤติกรรมการวางแผนด้านการประกันภัยของคนส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ความครอบคลุมครบถ้วนของกรมธรรม์ประกันภัย คุณภาพของตัวแทนประกันภัย และความคุ้มครองอื่นที่นอกเหนือจากความคุ้มครองหลักนั้นถือเป็นปัจจัยคุณลักษณะที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจวางแผนประกันภัย

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่ำกว่า 10,001 บาท คิดว่าการประกันภัยนั้นเป็นการลงทุนหลัก ส่วนกลุ่มผู้มีรายได้มากกว่า 25,001 บาท เห็นว่าการประกันภัยนั้นเป็นการช่วยลดและป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นกับชีวิตและทรัพย์สิน กลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามช่วงอายุระหว่าง 41-50 ปี เห็นด้วยกับการประกันภัยเป็นรูปแบบหนึ่งของเงินฝากเพื่อการเกษียณ พบว่าความแตกต่างด้านอายุและรายได้ส่งผลต่อการตั้งวัตถุประสงค์ของการวางแผนประกันภัยที่แตกต่างกัน

4. ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยว่าในปัจจุบันการลงทุนเป็นเรื่องที่สำคัญมาก และการลงทุนเป็นการจัดสรรเงินทุนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ทางการเงินในระยะยาว แต่จากการวัดความรู้ความเข้าใจเรื่องการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) สามารถนำมาลดหย่อนภาษีได้จริงไม่เกิน 15% ของเงินรายได้ สูงสุดไม่เกิน 300,000 บาท (ผิด) ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 24.8 สามารถตอบคำถามได้ถูกต้อง และเรื่องการลงทุนในหุ้นสามัญให้ผลตอบแทนสูงสุดเพราะมีความเสี่ยงสูงสุด ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถตอบคำถามได้ถูกต้องร้อยละ 36.9 ซึ่งจากการแปรผลระดับความรู้ความเข้าใจนั้น ถือว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการลงทุนค่อนข้างน้อย จึงส่งผลให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีพฤติกรรมการวางแผนการลงทุนในระดับปานกลาง

5. ผู้ตอบแบบสอบถามไม่แน่ใจในที่จะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับการวางแผนเพื่อการเกษียณ เนื่องจากผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจเรื่องการวางแผนเพื่อการเกษียณน้อย จึงส่งผลต่อพฤติกรรมการวางแผนการเกษียณอยู่ในระดับปานกลาง

ผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท และกลุ่มที่มีรายได้ระหว่าง 15,001-20,000 บาท มีความคิดเห็นเชิงลบต่อชีวิตหลังการเกษียณมากกว่ากลุ่มอื่น สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามกลุ่มอายุระหว่าง 41-50 ปี มีความคิดเห็นเชิงลบต่อชีวิตหลังการเกษียณมากกว่ากลุ่มอื่น แต่สำหรับกลุ่มอายุระหว่าง 51-60 ปี จะมีความคิดเห็นเชิงบวกต่อชีวิตหลังการเกษียณมากกว่ากลุ่มอื่น

เพศชายจะมีความกังวลใจต่อการเกษียณมากกว่าเพศหญิง จึงมีพฤติกรรมการวางแผนการเกษียณต่างจากเพศหญิงโดยส่วนใหญ่เพศชายมีการปรึกษาการวางแผนการเกษียณกับบุคคลอื่นๆ

6. เพศชายมีความสนใจศึกษาอย่างจริงจังเกี่ยวกับการวางแผนการเงินและการวางแผนการลงทุนมากกว่าเพศหญิง และมีการปรึกษาเรื่องการวางแผนมรดกมากกว่าเพศหญิง

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดการด้านการเงิน

จากการศึกษาสามารถสรุปได้ว่าคนส่วนใหญ่เข้าใจว่าการจัดการด้านการเงินเป็นเรื่องของการจัดสรรเงินรายได้ให้เพียงพอต่อรายจ่ายที่จะเกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ในอนาคตหรือในยามฉุกเฉิน และการออมเงิน แต่คนส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องมูลค่าของเงินตามเวลา และผลกระทบของเงินเพื่อซึ่งถือเป็นปัจจัยหนึ่งต่อการจัดการด้านการเงิน

เมื่อวัดระดับพฤติกรรมพบว่าคนส่วนใหญ่มีการวางแผนการเงินอย่างสม่ำเสมอ แต่มีการศึกษาอย่างจริงจังเกี่ยวกับการจัดการด้านการเงินมีความอยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่าการวางแผนการเงินที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันของคนส่วนใหญ่เกิดจากองค์ความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์ที่มีอยู่เดิม ซึ่งหากแนวทาง หรือการวางแผนทางการเงินที่ปฏิบัติอยู่นั้นไม่เหมาะสมก็อาจจะทำให้ไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ทางการเงิน หรืออิสรภาพทางการเงินได้

ดังนั้น การจัดการด้านการเงินของประชาชนวัยทำงานในภาคเหนือควรมีการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจเรื่องการจัดด้านการเงินตามหลักการบริหารการเงินส่วนบุคคล ซึ่งหมายถึงการรู้จักหาเงิน การรู้จักออมเงิน การรู้จักใช้เงิน และการรู้จักลงทุนเพื่อให้เงินมีมูลค่าเพิ่มโดยคำนึงถึงมูลค่าของเงินตามเวลาและอัตราเงินเฟ้อได้อย่างเหมาะสม การให้ความรู้การจัดการด้านการเงินไม่เพียงเฉพาะการบริหารสภาพคล่องของบุคคล แต่รวมถึงการบริหารเงินสดของบุคคลจากอัตราผลตอบแทน อัตราภาษี และความเสถียร การบริหารหนี้สินส่วนบุคคล และการวางแผนการจัดหาสินทรัพย์มูลค่าสูงที่สนองต่อความจำเป็นขั้นพื้นฐานของบุคคล ถึงแม้ว่าในความเป็นจริงไม่มีใครบอกได้ว่า บุคคลควรมีการจัดสรรงบประมาณใช้จ่ายเงินอย่างไร แต่หากบุคคลมีองค์ความรู้เรื่องการจัดการด้านการเงินเป็นพื้นฐานแล้วนั้นย่อมสามารถวางแผนการเงินส่วนบุคคลได้เหมาะสมตามแนวคิดหรือวิถีชีวิตของตนเอง

กลุ่มที่ควรได้รับการส่งเสริมด้านการจัดการด้านการเงิน คือ กลุ่มอายุ 22-30 ปี จากผลการศึกษาพบว่ากลุ่มนี้มีความถี่ของพฤติกรรมการจัดการด้านการเงินน้อยที่สุด ดังนั้นจึงควรส่งเสริมให้ความรู้ ความเข้าใจ สร้างความรู้สึที่ดีต่อการจัดการด้านการเงินให้สำหรับกลุ่มบุคคลอายุ 22-30 ปี เพื่อให้บุคคลกลุ่มนี้เกิดความสนใจและมีพฤติกรรมจัดการด้านการเงิน

การวางแผนรายรับ รายจ่าย และเงินออม ซึ่งการจัดการด้านการเงินถือเป็นพื้นฐานของการวางแผนการเงินส่วนบุคคล เพื่อสร้างความมั่นคงทางการเงินให้กับบุคคลและนำไปสู่อิสรภาพทางการเงินได้ อีกทั้งบุคคลกลุ่มนี้ถือเป็นวัยเริ่มต้นของการทำงาน หากบุคคลกลุ่มนี้เริ่มวางแผนการจัดการด้านการเงินที่ดีแล้วก็จะเป็กลุ่มที่มีศักยภาพสำหรับการวางแผนด้านการลงทุนต่อไปในอนาคต

สำหรับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท จะคำนึงถึงการบริหารเงินเพื่อให้มีเงินสดใช้ในชีวิตประจำวันเป็นหลัก ดังนั้นรัฐบาลจึงควรมินโยบายที่กระตุ้นให้บุคคลกลุ่มนี้มีรายได้เพิ่มขึ้น ภาคเอกชนควรมีส่งเสริมกิจกรรมเพื่อช่วยให้บุคคลกลุ่มนี้มีรายได้พิเศษ เพื่อให้กลุ่มนี้สามารถบริหารเงินได้เพียงพอสำหรับการใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน การออมเงินเพื่อใช้ในยามฉุกเฉินหรือเพื่อวัตถุประสงค์ทางการเงินอื่นๆ อีกทั้งเพื่อเป็นการกระตุ้นให้บุคคลกลุ่มนี้สนใจเรื่องการออมเงินจึงควรมินโยบายดอกเบี้ยเงินฝากสำหรับบุคคลผู้มีรายได้น้อยโดยเฉพาะ เพื่อเป็นการสร้างวินัยทางการเงินที่ดีด้วย

2. การวางแผนด้านการประกันภัย

จากการศึกษาพบว่าปัจจัยทางประชากรศาสตร์มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นเรื่องการวางแผนด้านการประกันภัย เช่น บุคคลที่มีรายได้ต่ำกว่า 10,001 บาท มีความคิดเห็นว่าการประกันภัยนั้นเป็นการลงทุนหลักของตนเอง ซึ่งต่างจากกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้มากกว่า 25,001 บาท ที่มีความคิดเห็นว่าการประกันภัยนั้นเป็นการลด หรือป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นต่อชีวิต ทรัพย์สิน หรือครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่มีกลุ่มอายุระหว่าง 41-50 ปี และกลุ่มอายุระหว่าง 51-60 ปี โดยกลุ่มบุคคลที่มีอายุระหว่าง 41-60 ปีมีความคิดเห็นว่าการประกันภัยเป็นรูปแบบหนึ่งของเงินฝากเพื่อการเกษียณ เป็นต้น ด้วยเหตุนี้การออกแบบผลิตภัณฑ์การประกันภัย ควรพิจารณาถึงความคิดเห็น รูปแบบการดำเนินชีวิต และวัตถุประสงค์หลักของการวางแผนการประกันภัยของกลุ่มลูกค้าเป้าหมาย เนื่องจากปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ส่งผลต่อวัตถุประสงค์การวางแผนประกันภัยของแต่ละบุคคลแตกต่างกัน ตามช่วงอายุ และรายได้

นอกจากนี้ปัจจัยคุณลักษณะที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกรูปแบบการประกันภัย คือ ความคุ้มครองที่ครอบคลุมตามนโยบายของกรมธรรม์การประกันภัย ผลประโยชน์อื่นๆที่นอกเหนือจากความคุ้มครองหลักที่บริษัทเสนอให้กับผู้ถือกรมธรรม์ และคุณภาพการให้บริการของตัวแทน ดังนั้นการออกแบบส่วนประสมผลิตภัณฑ์ประกันภัยในรูปแบบต่างๆนอกจากคำนึงถึงวัตถุประสงค์การวางแผนประกันภัยของกลุ่มลูกค้าหลักแล้วยังต้องคำนึงถึงการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ให้ความคุ้มครองและให้ผลประโยชน์ที่ครอบคลุมต่อกลุ่มลูกค้า รวมถึงการฝึกอบรมให้ความรู้แก่

ตัวแทนประกัน เพื่อพัฒนามาตรฐานของตัวแทนประกันให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น และให้ความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น

3. การวางแผนด้านการลงทุน

จากการศึกษาพบว่า ในปัจจุบันคนส่วนใหญ่คิดว่าการลงทุนเป็นเรื่องที่สำคัญมาก แต่ประชาชนวัยทำงานในภาคเหนือยังมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องการวางแผนการลงทุนค่อนข้างน้อย และคนส่วนใหญ่นิยมปรึกษาเรื่องการวางแผนการลงทุนกับบุคคลอื่น

สำหรับปัจจัยคุณลักษณะที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อการตัดสินใจวางแผนการลงทุน ได้แก่ ผลตอบแทนที่คาดหวังที่จะได้รับจากการลงทุน อัตราการเติบโตของการลงทุน และสภาพคล่องในการลงทุน ซึ่งรูปแบบการลงทุนแต่ละรูปแบบนั้นจะมีองค์ประกอบสามส่วนนี้แตกต่างกัน ด้วยเหตุนี้จึงต้องนำแนวคิดเรื่องการจัดสรรเงินลงทุน (Portfolio) มาประยุกต์ใช้ในการจัดสรรเงินลงทุนของบุคคลตามเงื่อนไขทางประชากรศาสตร์และการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกัน

ดังนั้นสิ่งแรกที่ควรเร่งดำเนินการคือ การส่งเสริมให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องการวางแผนการลงทุน ความเสี่ยง อัตราผลตอบแทน ผลตอบแทนและทางเลือกสำหรับการลงทุนให้กับประชาชนทุกระดับ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ ความคิดเห็นในเชิงบวกต่อการลงทุน จนนำไปสู่พฤติกรรมการลงทุนที่เหมาะสมกับปัจจัยพื้นฐานของแต่ละบุคคล รวมถึงการจัดการฟיקอบรัม หรือผู้เชี่ยวชาญทางการเงิน การลงทุน ให้คำแนะนำแก่บุคคลที่สนใจวางแผนการลงทุน เพื่อให้บุคคลที่ประสงค์จะลงทุนในระยะแรกเกิดความมั่นใจในการตัดสินใจเลือกลงทุนในรูปแบบต่างๆ และเพื่อกระตุ้นให้นักลงทุนเกิดแนวโน้มพฤติกรรมการลงทุนอย่างต่อเนื่อง

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มบุคคลช่วงอายุ 41-60 ปีและกลุ่มคนที่มียาได้ตั้งแต่ 25,001 บาทขึ้นไป เป็นกลุ่มบุคคลที่มีทัศนคติที่ดีต่อการลงทุน และต้องการลงทุนเพื่อเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ทางการเงินระยะยาว ทางสถาบันการเงินหรือกลุ่มผู้ออกแบบผลิตภัณฑ์ทางการเงิน และการลงทุนสามารถออกแบบผลิตภัณฑ์การลงทุนระยะยาวให้แก่กลุ่มลูกค้าสองกลุ่มนี้ได้

4. การวางแผนเพื่อการเกษียณอายุ

จากการศึกษาพบว่า ประชาชนวัยทำงานในภาคเหนือมีความรู้ความเข้าใจเรื่องการวางแผนการเกษียณน้อย ไม่แน่ใจที่จะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยว่าการเกษียณนั้นเป็นการปรับตัวที่ยากลำบากในการดำเนินชีวิต และเกิดความกังวลใจเมื่อคิดถึงวัยเกษียณ นอกจากนี้ประชาชนวัยทำงานในเขตภาคเหนือยังมีพฤติกรรมวางแผนการเกษียณอยู่ในระดับปานกลาง กลุ่มบุคคลที่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี มีความคิดเห็นเชิงลบต่อการเกษียณอายุ ซึ่งตรงกันข้ามกับกลุ่มบุคคลที่มีอายุระหว่าง 51-60 ปี จากข้อมูลดังกล่าวแสดงว่าประชาชนวัยทำงานในภาคเหนือที่มีอายุระหว่าง

22-40 ปี มองว่าการเกษียณเป็นเรื่องไกลตัวจึงไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการวางแผนเพื่อการเกษียณ และจะเริ่มตระหนักถึงชีวิตในวัยเกษียณเมื่อมีอายุระหว่าง 41-50 ปี จึงเป็นสาเหตุให้บุคคลกลุ่มนี้เกิดความกังวลใจต่อการปรับตัวในการดำเนินชีวิตหลังวัยเกษียณ ด้วยเหตุนี้การให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องการวางแผนเพื่อการเกษียณกับบุคคลทุกกลุ่มอายุนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญมาก การวางแผนการเกษียณนั้นไม่เพียงเฉพาะการเตรียมความพร้อมด้านการเงิน แต่ยังหมายถึงการเตรียมความพร้อมด้านสุขภาพร่างกาย จิตใจ วิถีชีวิตหรือสังคม เพื่อให้ชีวิตในวัยเกษียณนั้นมีคุณภาพชีวิตที่ดีตามอัตภาพของแต่ละบุคคล หากประชาชนเริ่มวางแผนการเกษียณตั้งแต่วัยเริ่มทำงานก็จะส่งผลให้บุคคลนั้นมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นในวัยเกษียณและเป็นชีวิตที่มีความมั่งคั่งและสุขสบาย (Golden Age) ตามที่ได้วางเป้าหมายไว้ อีกทั้งบุคคลสามารถกำหนดการเกษียณของตนได้ เมื่อบุคคลนั้นมีการเตรียมพร้อมล่วงหน้า

ในส่วนของภาครัฐ ควรมีการจัดสรรสวัสดิการสำหรับบุคคลที่อยู่ในวัยเกษียณ ไม่เพียงเฉพาะการให้เบี้ยยังชีพแก่ผู้สูงอายุ แต่ยังหมายถึงการจัดกิจกรรม แหล่งพักผ่อนหย่อนใจในชุมชน สวัสดิการดูแลส่งเสริมสุขภาพของผู้สูงอายุ เพื่อคลายความกังวลใจในการปรับตัวการดำเนินชีวิตในวัยเกษียณ

5. การวางแผนมรดก

จากการศึกษาพบว่า ประชาชนวัยทำงานในภาคเหนือมีพฤติกรรมการวางแผนมรดกน้อยครั้ง แต่มีความเข้าใจเรื่องการเสียภาษีของผู้รับมรดกเมื่อได้รับมรดก จึงควรส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจเรื่องการวางแผนมรดก การกระจายความมั่งคั่งไปสู่ลูกหลาน เพื่อให้ตระหนักถึงความสำคัญของการวางแผนมรดก และนำไปสู่พฤติกรรมการวางแผนมรดก เช่น การทำพินัยกรรม การจัดตั้งผู้ดูแลผลประโยชน์ เพื่อให้การจัดสรรแบ่งปันมรดกไปให้ทายาทได้อย่างเหมาะสม เป็นธรรม ไม่ก่อให้เกิดความยุ่งยากแก่ครอบครัวในภายหลัง

ในปัจจุบันเรื่องอัตราเงินเฟ้อ และมูลค่าของเงินตามเวลา ส่งผลต่อการวางแผนมรดกด้วย เพื่อเป็นการรักษามูลค่าหรือเพิ่มมูลค่าของสินทรัพย์นั้น ทั้งนี้สถาบันการเงินทั้งภาครัฐและเอกชนควรเป็นแหล่งความรู้เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าไปปรึกษาการวางแผนมรดก รวมถึงการให้บริการจัดการบริหารทรัพย์สินโดยผู้เชี่ยวชาญ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้รับมรดกและการมีส่วนช่วยให้มีเงินทุนเข้ามาหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจมากขึ้น

6. บุคคลที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันส่งผลต่อความแตกต่างด้านความคิดเห็นและพฤติกรรมการวางแผนการเงินส่วนบุคคล ดังนั้นควรส่งเสริมให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลในหลักสูตรการเรียนการสอนของนักเรียนนักศึกษาทุกระดับชั้น เช่น ระดับชั้นประถมศึกษา เริ่มปลูกฝังการจัดการด้านการเงิน การออมเงิน การใช้จ่ายเงิน ระดับชั้นมัธยมศึกษา

เน้นการส่งเสริมการให้ความรู้เรื่องการเลือกอาชีพในอนาคต ระดับอุดมศึกษานั้นสามารถให้ความรู้ในทุกด้านที่เกี่ยวกับการวางแผนการเงินส่วนบุคคล เพื่อเป็นการปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคล พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินที่ถูกต้องเหมาะสม และเป็นการเตรียมพร้อมเข้าสู่การทำงาน ทั้งนี้ควรมีการจัดสัมมนา อบรมเพื่อให้ความรู้เรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลแก่ประชาชนวัยทำงานอย่างต่อเนื่อง

การส่งเสริมความรู้เรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลจะเกิดผลอย่างมีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผลนั้นต้องทำให้เกิดขึ้นทั่วทั้งระบบการศึกษาในสังคมไทย โดยผู้มีส่วนร่วมจากทั้งภาครัฐและเอกชน ได้แก่ โรงเรียน สถาบันการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และส่งเสริมให้มีหน่วยงานที่รับผิดชอบเรื่องนี้โดยตรงเพื่อจะนำไปสู่การสร้างและพัฒนาหลักสูตรด้านต่างๆต่อไป นอกจากนี้เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่ประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เพื่อให้ประชาชนสามารถเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่างๆที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต

การส่งเสริมการให้ความรู้ไม่เพียงแต่ความรู้ด้านทฤษฎี แต่ต้องรวมไปถึงการนำไปปฏิบัติใช้ ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อปลูกฝังนิสัยหรือพฤติกรรมการวางแผนการเงินส่วนบุคคลให้มีพฤติกรรมอย่างต่อเนื่อง มีการจำลองสถานการณ์ต่างๆเพื่อให้ผู้เรียนสามารถจินตนาการถึงเหตุการณ์และความสำคัญของเหตุการณ์ต่างๆได้ชัดเจนขึ้น มีการจัดกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนรู้ได้ นำความรู้ทางทฤษฎีมาประยุกต์ใช้สำหรับการวางแผนการเงินส่วนบุคคลในด้านต่างๆ

ภาพที่ 3 ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี, เศรษฐกิจพอเพียง, 2550.)

7. การกระตุ้นให้ประชาชนสนใจเรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคลต้องใช้นโยบายเชิงรุกเพื่อให้เกิดการเป็นกระแสและการตื่นตัวภายในสังคม สามารถใช้เครื่องมือสื่อที่มีความหลากหลาย เช่น Social Network การเรียนรู้ผ่านระบบเครือข่ายต่างๆ รายการทางโทรทัศน์ เป็นต้น รวมถึงให้บุคคลที่มีชื่อเสียง และเป็นที่ยอมรับ (Celebrity) มาช่วยประชาสัมพันธ์และเป็นแบบอย่างแก่ประชาชนในสังคม เมื่อประชาชนตระหนักถึงความสำคัญเรื่องการวางแผนทางการเงินและสามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้วิธีการบริหารการเงินส่วนบุคคลในด้านต่างๆ ได้ง่าย และสามารถทำความเข้าใจเนื้อหาต่างๆ ได้ด้วยตนเอง ก็จะทำให้ประชาชนสนใจเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างสม่ำเสมอ และเกิดเป็นพฤติกรรมวางแผนการเงินที่เหมาะสมตามปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล

เมื่อประชาชนเริ่มต้นมีการจัดการด้านการเงินที่มีประสิทธิภาพ มีเงินออม ก็จะส่งผลให้ประชาชนสนใจที่จะนำเงินออมของตนมาจัดสรรเพื่อการลงทุนในผลิตภัณฑ์ทางการเงินต่างๆ ทำให้ระบบเศรษฐกิจมีเงินทุนหมุนเวียนจากแหล่งเงินทุนภายในเพิ่มขึ้น ทำให้เศรษฐกิจของประเทศมีเสถียรภาพมากขึ้น